

"Per a qui alimenta permanentment l'esperança - però ineficaç, l'amor - però ineficaç - de la virtut, i que dolç, consolador i estimulador és poder pensar en Maria com aquesta mateixa esperança, confiar-li la nostra, lliurar-li perquè doni fruit."

Du Bos

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any VI N.º 307

Setmana de l'11 al 17 d'agost del 1985

50 Ptes.

AFINANT

"Nosaltres no som d'eixe món"

Potser sí que les històries del futur, en parlar de la nostra època, diran: "Cap allà els anys vuitanta la noció d'obscè es va anar difuminant, fins al punt que, no gaires anys més tard, alguns diccionaris van anant suprimint-ne el mot, o substituint el seu significat per..."

No sóc gens afeccionat a la futurologia i procuro no obsessionar-me per res, ni a favor ni en contra. Tanmateix aquest pensament fa dies que em treballa el magí. Les nostres escenes —i qui diu escenes, diu pantalles, altaveus o paper imprès— ja no avorixen res. El pagà Horaci deia que era "ob-sce" allò que l'escena avorria (pel mot "avorrir" consulteu, si us plau, el Fabra). Tanmateix em costa de pair que la nostra cultura vagi perdent el sentit del grau, de la mesura, del matís, anivellant-ho tot per baix en una grisor inhumana. No crec pas que així progressi la nostra societat; em temo que més aviat estem assistint a una regressió vers l'animalitat. (I, que consti, no tinc res contra els animals, sols que prefereixo dormir al llit i menjar en una taula parada).

Em consola, però, imaginar que aquells historiadors futurs no s'oblidaran pas de notar que "Tot amb tot, els cristians, fidels a l'Evangeli i a llur llarga tradició religiosa i cultural, continuaven apreciand la castedat i el pudor, i tenien per obscenes certes representacions i exhibicions..."

Joan E. Jarque i Jutglar

SUMARI

"Informe sobre la fe", del cardenal Ratzinger (III).

Pàg. 6

Una ajuda de l'Església als infants, adolescents i joves.

CENTRALS

L'"Eurofolk-85" a la recerca d'una Europa unida i solidària

1.500 "BOY SCOUTS"

ACAMPATS A TORREBONICA

TERRASSA.— "A Catalunya, l'escoltisme de Baden Powell ha estat un veritable baluard del moviment juvenil i de la nostra identitat nacional; per això li devem reconeixement històric i podem disposar en ell esperança de futur", manifestà Enric Puig, Director General de la Joventut de la Generalitat de Catalunya, a "Eurofolk-85" que ha aplegat 1.500 nois i noies de gairebé tots els països europeus, acampats als boscos de Torrebónica (Terrassa), del 27 de juliol al 4 d'agost.

"Eurofolk-85" és una concentració de "boy scouts" d'inspiració confessional uns, i laics els altres, que permet a joves de diversos països relacionar-se entre si, més enllà de tòpics i prejudicis. El primer "Eurofolk" fou a Efes (Turquia) el 1979; el segon a Wedternohe (Alemanya) i el tercer s'ha fet a Catalunya. Els joves han conviscut una setmana llarga vivint els ideals d'una Europa unida i solidària des de la pròpia identitat cultural, obrint-se a les realitats culturals dels altres; aquesta vegada a la realitat catalana.

Per als "boy scouts" catòlics, el doctor Martínez Sistach, vicari general de l'arquebisbat de Barcelona, celebrà el diumenge, 4 d'agost, l'Eucaristia, adreçant-se als joves en les seves

distintes llengües.

L'"Aplec de l'Esperit", l'"Eurofolk-85" i l'Encontre de Taizé que se celebrarà el proper

novembre a Barcelona, són tres esdeveniments de l'Any Internacional de la Joventut i que s'hauran celebrat en el nostre país.

EL BISBE DE MÀLAGA CRITICA

LES DISBAUXES DE MÀLAGA

MÀLAGA.— "Mentre l'amenaçant fantasma de l'atur, la situació del camp andalús encallat i la delinqüència que no acaba d'eradicar-se, es construeixen urbanitzacions i pe-

tits palaus costososíssims, s'exhibeixen iots i cotxes de gran luxe, s'organitzen festes orgiàstiques en el mateix lloc", ha denunciat el bisbe de Màlaga, Dr. Ramon Buxarrais en una carta pastoral datada del 31 de juliol últim.

I continua dient monsenyor Buxarrais: "Hom té la impressió de trobar-se davant les rialles dels rics que ofeguen els crits dels pobres". Molts d'aquests participants en les orgies, diuen que creuen en Jesucrist o segueixen el profeta Mahoma. El prelat es pregunta si no es podria repensar el turisme i el seu futur d'una altra manera, i acaba dient: "Malgastar és greu, sobretot quan hi ha tantes persones que no tenen el mínim. Però malgastar d'una manera ostentosa és encara més greu".

La carta pastoral del doctor Buxarrais ha tingut gran ressò no solament a Andalusia sinó a tot l'Estat espanyol.

L'ASSUMPCIÓ ALS

PAÏSOS CATALANS

Als països catalans la festa de la "Mare de Déu d'agost" o Assumpta té una llarga tradició, sobretot en representacions teatrals i en pintura i escultura. La representació litúrgico-teatral més antiga és un text en llatí inclòs al "Processionale" de Santa Maria de l'Estany. Dues obres de gran interès són la "Representació de l'Assumpció de Madona Sancta Maria", text del segle XIV conservat en un manuscrit de Prades (Baix Camp), i un drama assumpcionista valencià del principi del segle XV que només conté el paper de Maria.

El tema de l'Assumpció apareix freqüentment en la pintura romànica i gòtica i en l'escultura gòtica. Si a Europa ha estat representada pictòricament per fra Angèlic, Mantegna, Correggio, Rubens, etc., concretament als

països catalans tenim Antoni Viladomat, Josep Obiols, Vila Arrufat, i els escultors Camps Arnau, Rebull i Monjo.

L'actual propaganda pública antireligiosa

L'enemic pitjor de la religió cristiana avui, és la sèrie de llibres que publica Ediciones Martínez Roca en la col·lecció Enigmas del Cristianismo, amb uns títols tan subjectius com: "Jesús o el secreto mortal de los templarios", una obra de Robert Ambelain, gran mestre de diverses obediències masòniques, que es troben públicament exposats arreu, com si es tractés d'una novel·la qualsevol.

L'esmentat llibre és el pitjor que s'hagi pogut fer fins ara. Ofereix tot un seguit de mentides i falsedats emparades amb una extraordinària recopilació de quantitat de documents; uns, sí verídics, mutilats i emprats amb intenció contradictòria; uns altres totalment falsos per desfer la figura de Jesús, Déu i home veritader, fill de la verge Maria, i de tots els altres personatges que l'envolten.

El mateix títol del llibre és una veritable estafa: "Jesús, mortal de los templarios", perquè del

Temple i dels templers gairebé ni en parla.

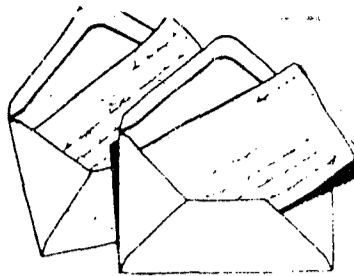
L'autor demostra uns coneixements extraordinaris de documents antics, amb hores i hores d'estudi i d'investigació, solament per desmitificar l'autèntica veritat del cristianisme i els seus orígens, com ell mateix diu; però fracassa totalment en el seu intent pels següents motius:

1er.- No dona tota la veritat dels llibres coneguts, solament empra els fragments que a ell l'interessen. Si això ho fa amb llibres que tenim a l'abast, ¿què no farà amb els llibres que desconeixem?

2on.- Els seus escàndols i suposicions, —una violació de Maria per guerrillers samaritans en visitar Isabel, etc.— —fan el llibre totalment repugnant.

3er.- És tan absurd tot el que diu, que els trossots que he llegit, —i no recomano a ningú si no es tenen coneixements profunds històrics i bíblics—, encara em refermen més en la meua fe en Crist, Déu i Home, Fill de la Verge Maria.

En llegir un llibre vaig fent anotacions als marges blancs de les seves planes; i aquest de "Jesús o el secreto mortal de los templarios" no té prou espai

blanc per anotar tanta mentida com es publica.

Carmel Biarnès

Un servei al nostre país

Us felicito, molt sincerament, per la tasca que esteu realitzant a Catalunya Cristiana. És una publicació que feia molta falta a les nostres terres, repletes de materialisme, i on l'esperit cristià, no hi arribava. La publicació és un ajut al cristià no massa compromès; és una joia pel cristià compromès i, naturalment, és bàsic pels religiosos i religioses.

En fi, esteu fent un magnífic servei a la nostra Pàtria. A més,

és una publicació que, per dir-ho d'una forma planera i senzilla, no fa massa olor de cera. Té publicitat, escrits molt interessants com els del doctor Joan Carrera, que sap posar el bisturí en els mals de la humanitat. Porta una excel·lent informació de l'actualitat nacional i internacional. Certament us felicito. Ho feu molt bé.

Joan Montané i Moliner

Una cosa no lliga amb l'altra

Tota la premsa de casa nostra, incloent-hi C.C., s'ha fet ressò del fet transcendental que va ser que el Cardenal Casaroli pronunciés davant el President de la Generalitat un discurs, tot en català. Els cristians que ens dirigim a Déu amb aquesta nostra estimada llengua ens n'alegrem; ara bé, dubto que comparteixin aquesta alegria els que tenen cura d'organitzar les cerimònies i actes de culte a la catedral de Barcelona, ja que la majoria d'aquests actes són en castellà, fins i tot el res del diari del Rosari i el Via-Crucis, els divendres. Quan algun cop hi as-

sisteixo em dona la sensació que no em trobo al meu país. El cardenal Jubany hi dona el vist i plau a això? Si fos així seria inconcebible, i si no... també.

Francesc Pomés i Roca

"Catalunya Cristiana 300"

Em plau felicitar-vos perquè malgrat les mil i una peripècies o trifulques que teniu per a mantenir l'estimat setmanari "Catalunya Cristiana", heu arribat al número 300.

És un rècord de bé immens que ha fet i fa al nostre poble.

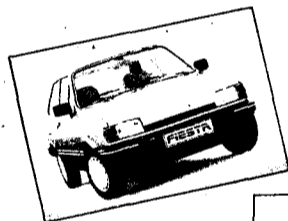
És lenitiu que contraresta la mala premsa.

És una joia quan arriba a casa, que el fa llegir amb fruïció.

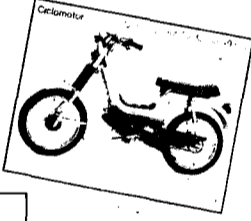
És un antídoto, és un estímul, és diàfan, és rutilant, és una fornal. Per tot això i per moltes altres qualitats i atribucions que té i que per justícia se li han de donar, us dic: Per molts anys!

M.ª del Carme Massana i Mola

ENS CAL DOBLAR LES SUBSCRIPCIONS!

CATALUNYA CRISTIANA regala BUTLLETES de la magnífica rifa de 3 FORD FIESTA i 5 VELOMOTORS DERBY

Per cada NOVA SUBSCRIPCIÓ que arribi a la nostra administració fins el dia 15 d'octubre d'enguany.

Cada subscriptor que ens envii UNA O MÉS SUBSCRIPCIONS NOVES rebrà 10 butlletes per cada una d'elles, ultra les 5 butlletes que rebrà cada nou subscriptor.

CADA FAMÍLIA CRISTIANA DE CATALUNYA HA DE TENIR "CATALUNYA CRISTIANA"

NOVA SUBSCRIPCIÓ

EN/NA
Carrer N.º
Població
Se subscriu per un any (12 mesos) a CATALUNYA CRISTIANA i espera rebre les 5 butlletes de la RIFA-85 que li pertoqueu com a nou subscriptor.
Trameta l'import de 2.500 ptes.
 per gir postal.
 taló bancari inclòs.
 o bé domicilia el pagament (en aquest cas, ompliu i signeu la butlleta següent:

NOVES SUBSCRIPCIONS OBTINGUDES PER ANTICS SUBSCRIPTORS

EN/NA
Carrer N.º
Població
Subscriptor Núm.
Prega a CATALUNYA CRISTIANA (c/ València, 244, 2on pis - 08007 Barcelona) que se serveixin prendre nota de la següent subscripció obtinguda per ell i que li trametin les 10 butlletes que li pertoqueu segons la oferta de vostès.

BUTLLETA DE DOMICILIACIÓ

EN/NA
prega al Banc/Caixa
sucursal que serveixin atendre els rebuts de CATALUNYA CRISTIANA carregant-los en el meu compte/libreta n.º fins a nou avis.
Població Data
Signatura:

BUTLLETA DE DOMICILIACIÓ

EN/NA
prega al Banc/Caixa
sucursal que serveixin atendre els rebuts de CATALUNYA CRISTIANA carregant-los en el meu compte/libreta n.º fins a nou avis.
Població Data
Signatura:

Libreries on podreu adquirir les butlletes

Libreria "La Hormiga de Oro". Av. Portal de l'Àngel, 3
Libreria Balmesiana. Duran i Bas, 9.
Tel. 317 94 43.
Libreria Signe. Mallorca, 301.
Libreria Fregola (Lleida). Pl. Sal, 9.
Tel. (973) 24 14 28.

Libreria VyP (Tarragona). Lleida, 23.
Tel. (977) 21 30 86.
Libreria Impremta Dachs (Solsona).
Libreria Les Voltes (Girona). Pl. del Vi, 2.
Tel. (972) 20 19 69.
Libreria Catòlica (Reus). Santa Anna, 16.

MOLTES GRÀCIES A TOTS EN NOM DE LA "CATALUNYA CRISTIANA" QUE TOTS VOLEM FER

PODEM DOBLAR LES SUBSCRIPCIONS! SI TOTS

AVISOS I COMUNICATS

MONESTIR DE SANTA MARIA DE PEDRALBES.— Solemnitat de Santa Clara. Dia 10 (vigília) a les 19 h. VESPRES i 1.ª Missa de la solemnitat. Dia 11: a les 8.30, Ofici de Lectura i LAUDES. A les 12, Missa de la solemnitat. A les 19, VESPRES i Trànsit (Tradicional celebració de la mort de santa Clara).

EXERCICIS ESPIRITUALS.— En complet recés per a homes, se celebraran, en català, en el monestir de Montserrat, els dies 9 i 14 de setembre, dirigits pel pare José Vigo, S.J. També a Montserrat i en el mateix mes de setembre, del 16 al 20, per a senyores i senyoretes, dirigida pel pare Falcó, S.J. Per a informacions i inscripcions a la O.E.P., Duran i Bas, 9, pral. Telf. 301 16 26.

TROBADA INTERNACIONAL DE FAMÍLIES CRISTIANES.— Tindrà lloc el dissabte, 10 d'a-

gost, a les 10 del vespre, al Col·legi Hispano-Francès de Lloret de Mar. Tots hi sou convidats. Coordina: Curssets de Cristiandat.

SUPERIOR PROVINCIAL DELS MERCEDARIS.— El XXIII Capítol Provincial de la Província de la Immaculada Concepció de l'Orde de la Mercè, celebrat al Reial Monestir del Puig (València) ha elegit Superior provincial al pare Primo Abella Sanz, de quaranta-cinc anys d'edat. El nou superior Provincial ha exercit el càrrec de Rector del Seminari Menor que els PP. Mercedaris tenen a Reus (Tarragona). En aquest capítol han estat elegits també per a formar part del Govern provincial els pares Xavier Arteta, Melchor Azcárate, Angel Tello i Lluís Jiménez. La Curia Provincial dels pares Mercedaris té la seva seu a la nostra ciutat, bressol de l'Orde.

PERE ROVIRA

GRANS VINS I BRANDY

EDITORIAL

Un llibre pel diàleg

El llibre —en forma d'entrevista concedida al periodista italià Vittorio Messori— del cardenal Ratzinger, prefecte de la Congregació per a la Doctrina de la Fe, llibre que porta per títol "Informe sobre la fe", està provocant comentaris diversos en els ambients cristians. Els uns hi veuen el cop de timó que feia temps s'esperava per redreçar el rumb de l'Església al vent del Concili Vaticà II. D'altres temen que la "restauració" que proposa sense embuts el cardenal sigui un intent de tornar enrera, després dels avenços certs, assolits des del Concili o, fins i tot, sospiten que propugni la revisió d'algunes decisions conciliars. D'altres encara, tot i estant d'acord fonamentalment amb les opinions expressades en aquesta entrevista, troben que té un to massa negatiu i que oblidat tot allò de bo i fidelment conciliar que en aquests últims temps s'ha assolit en l'Església.

El diàleg a l'interior de l'Església és, sens dubte un dels valors eclesials que el Concili va subratllar i del qual se'n féu promotor Pau VI. El Papa actual —deixeble fidel del Concili i del Papa Montini— no l'esquiva pas, tal com n'està donant proves freqüentment, i és palès que l'encoratja acceptant, almenys, que el prefecte de la Congregació més tradicionalment silenciosa de la Santa Seu es presti a la controvèrsia previsible quan es manifesten opinions com ha fet el cardenal Ratzinger. Ara bé, el diàleg, arreu, però sobretot en l'Església, sols es fructífer si es respecten les regles elementals del joc. Obviament la més elemental és la d'escoltar l'altre amb l'ànim obert; i en aquest cas, l'haver llegit el llibre sense passió ni prejudicis. L'altra, sobretot entre cristians, és que no en sofreixi l'estimació sincera dels uns envers els altres i, concretament, no oblidar que Ratzinger és un germà nostre que porta sobre les seves espatlles la càrrega feixuga de vetllar per la salut doctrinal i moral de l'Església; i "la correcció fraterna" no és mai agradable, ni pel que l'ha d'exercir ni pel que l'ha de sofrir.

Recomanem doncs que es llegeixi aquest llibre i que cada u es formi honestament el seu criteri personal, evitant així d'allistar-se sense seny a **filies** o **fòbies** basades en lectures de segona mà. Ja que, per ara, no s'anuncia cap traducció al català (la BAC ha publicat l'edició castellana), nosaltres publiquem cada setmana un resum, força complet, en set lliuraments, més per incitar a la lectura sencera del llibre que per estalviar-la.

Altal d'introducció, el llibre és la transcripció d'unes llargues converses entre el cardenal Ratzinger i el periodista Messori, durant el mes d'agost de l'any passat, aprofitant les vacances estiuenques d'aquell al seminari de Bressanone. Consta de tretze capítols al llarg dels quals el periodista planteja al cardenal les qüestions més candents en el catolicisme actual; aquest hi respon amb una gran franquesa força allunyada d'una certa **diplomàcia** clerical. Els títols dels capítols són el millor sumari d'aquesta conversa entre un especialista de la informació i el prefecte de la Congregació romana: Trobada insòlita. Descobrir altra vegada el Concili. L'arrel de la crisi: la idea d'Església. Entre sacerdots i bisbes: Senyals de perill. El drama de la moral. Les dones; una Dona. Una espiritualitat per a avui. La litúrgia entre antiguitat i novetat. Sobre els novíssims. Germans, però separats. Sobre un cert "alliberament". Predicar novament Jesucrist.

Paternitats irresponsables

S'ha afirmat que una de les causes més rellevants dels canvis culturals i socials dels últims anys ha estat la introducció i àmplia difusió dels mètodes anticonceptius eficaços. S'ha dit repetidament que la generació actual ha pogut separar, per primera vegada en la història humana, sexualitat i procreació, de manera que pot viure intensament la sexualitat sense el risc d'un embaràs no desitjat.

És indiscutible que l'àmplia difusió dels mètodes de control de la natalitat ha tingut un paper molt important en allò que s'ha anomenat la "revolució sexual". Un dels pioners de l'eugenèsia, Leonard Darwin —fill de l'autor de **L'origen de les espècies**—, oposava moltes objeccions als mètodes anticonceptius pel risc que portessin a una promiscuïtat sexual. També en la "Humanae Vitae" Pau VI al·ludia als perills que l'admissió de l'anticoncepció artificial portés a l'acceptació de comportaments sexuals no ètics.

Potser aquest fàcil accés a una senzillera anticoncepció no sigui l'única raó que expliqui el canvi en les pautes de conducta sexuals de la persona humana, però no pot minimitzar-se el seu influx. S'ha creat una consciència nova que la sexualitat no és l'altra cara de la procreació i que és una experiència humana que es pot viure lliurement sense el risc d'un embaràs no desitjat.

Tanmateix, els fets de cada dia ens indiquen que l'afirmació precedent és, en moltes ocasions, més teòrica que real. Al voltant nostre veiem, amb creixent freqüència, una sèrie d'embarassos no desitjats i que plantegen greus problemes: l'avortament com a solució, adolescents incapaces d'assumir la maternitat, matrimonis precipitats, interrupció d'estudis. Encara que la sexualitat prematrimonial podria ser teòricament protegida contra l'embaràs no planificat, en la realitat no és pas així moltes vegades. I fins i tot es pot tenir la impressió que el procés és només recent iniciat i que anem caminant acceleradament vers les situacions existents en altres països més desenvolupats.

El cas dels Estats Units és impressionant. A la ciutat de Nova York, un de cada tres naixements tingué lioc, el

1983, fora del matrimoni. Una situació similar es produeix a les ciutats com Washington, Atlanta, Philadelphia i Detroit. A Baltimore el percentatge ascendeix al 58,1 per 100 i a Newark gairebé al 60 per 100. A Nova York el percentatge de nens nascuts fora del matrimoni era de l'11 per 100 el 1963, el 1973 pujava al 25,6 per 100 i el 1983 assolí la cota del 37,2 per 100. Es donen diverses raons d'aquest ràpid increment: s'insisteix en la millor acceptació social de la mare soltera i en la manca d'objectius en la vida, atractius per a amplis sectors juvenils, sobretot, en àrees socials més pobres, on —com afirma un sociòleg— "tenir un fill és tenir quelcom en la vida" (a Harlem el percentatge de fills fora del matrimoni puja a un 79 per 100). El problema és especialment candent en la comunitat negra, en la qual el 55 per 100 de nens ve al món fora del matrimoni. "La majoria dels nens negres a USA estant essent educats per dones solteres... És el problema més seriós a llarg termini en la comunitat negra."

La situació espanyola és lluny de la que hem descrit. Però fa pocs dies els periòdics indicaven que el nombre d'adolescents solteres embarassades havia augmentat en un 508 per 100 durant els últims deu anys. El recent "Informe Joventut a Espanya" parla d'una creixent tolerància vers les relacions prematrimonials entre els joves espanyols.

Cal reconèixer que no és fàcil des d'una ètica humanista, argumentar en contra les relacions prematrimonials entre persones vinculades afectivament. I, tanmateix, cada vegada hom va sentint que en la postura eclesial hi ha una profunda saviesa que determinats sectors marginals amb excessiva precipitació.

M'impresiona el testimoni d'un bon amic metge, especialista en malalties de transmissió sexual: des de la seva experiència clínica afirma que cada vegada es "consum" més sexe però que aquest consumisme sexual està incapacitant per viure el significat més profund, humà i bell de la sexualitat. Molts conflictes de parella tenen com a base aquest consumisme sexual i aquesta dificultat

per vivenciar més profundament la sexualitat. Avui ja no solament es parla d'addicció a la droga o a l'alcohol, sinó, també, d'addicció al sexe.

Són realment dramàtiques les formes de paternitat i maternitat que es desenvolupen al nostre voltant. És tràgica la situació d'aquests nens que vénen al món i tenen com a mare una d'aquestes adolescents que "dediquen més temps en jugar amb les nines i ninots dels propis fills que en tenir cura d'aquests". I és que no estan preparades per una cosa tan seriosa com és la maternitat. Cada vegada neixen més nens condemnats per endavant a la mancança d'un pare, amb qui puguin identificar-se o percebre la complementarietat del sexe contrari. I són extraordinàriament preocupants aquests matrimonis —civils o religiosos, és el mateix— contrats per la pressió d'un embaràs en curs i que cal assumir. ¿No són parelles destinades, en important percentatge, a un fracàs traumatitzant? Durant els últims mesos he conegut de prop, en les seves pròpies "llars", diversos "nens de cap de setmana", o sigui, fills que han de passar el dissabte i el diumenge amb el seu pare, per tornar després a la llar materna. Els he sentit tristos i desadaptats. Són els principals i innocents perdedors de la crisi de valors de la nostra societat.

Fa unos mesos, la revista **Time** proclamava en la seva portada: "La revolució sexual ha passat". El contingut no era tan paral·lel amb el títol utilitzat. Però indica que s'està produint una certa reacció. La pèrdua de normativa sexual no ajuda gens a humanitzar la nostra societat. L'experiència d'altres països amb molts més anys de difusió i d'ensenyament dels mètodes de control de natalitat —és el cas de Suècia— indica que els embarassos no planificats i els avortaments continuen produint-se. Les normes sexuals han variat en les distintes cultures i grups humans, però sempre han existit uns canals de regulació. ¿No cal tornar a marcar unes regles de joc, encara que només sigui per evitar aquestes formes de paternitat tan irresponsables que es produeixen entre nosaltres?

Javier Gato

Catalunya
Cristiana

Difusió
controlada
per O.J.D.

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció i Administració: C/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona
Tels. 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Impressió: Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L.
Dipòsit Legal: B. 14.387/79

Subscripcions anuals:

Catalunya: 2.500 pessetes; resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal: 3.000 pessetes.
Europa: 6.000 pessetes.
Amèrica: 7.750 pessetes.
Àfrica, Àsia i Filipines: 8.500 pessetes.
Oceania: 11.000 pessetes.

Gerents interessats en algun candidat truqueu a:
l'Associació Cristiana de Dirigents

Tels. 237 18 45
237 19 12
Hores: de 4 a 6

TREBALL

Oferiments

VENEDOR I ADMINISTRATIU INDUSTRIAL.
INEM 37.647.255

ADMINISTRATIVA
INEM 37.653.965

SRA. "CANGUR"
O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ACOMPANYANT
vells o malats, per dissabtes i diumenges (Contracte mercantil).

ASSESSOR
d'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR
de nivell o cap de vendes béns industrials.
INEM 18.808.007.

DIBUIXANT art finalista,
selecció colors, muntador i maquetista expert. Contracte mercantil.

AUXILIAR
administrativa.
INEM 31.282.

ADJUNT
a gerència amb molta experiència.
Contracte mercantil.

PINTOR
Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-
Analista d'empreses amb gran experiència.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIU
uxiliar comptable i caixa.
INEM 19.475.446.

ADMINISTRATIU
Expert, amb alemany i francès.
Contracte mercantil.

ENGINYER TÈCNIC
especialista tintoreria i "aprestos".
INEM 49.569 D.

AUXILIAR administrativa
pels matins. INEM 36.980.189.

APARELLADOR
Contracte mercantil.

ASDJUNT
a Direcció, comptable o cap de magatzem.
INEM 40.006.

DEPENDENTA
administrativa.
INEM 43.463.

TÈCNIC
en mètodes i temps, àmplia experiència. (Contracte mercantil).

ADMINISTRATIU
Polivalent.
Inem 46.100.146.

PER A DIRECTORA de parvulari o secretària material clínic. INEM.- 37.711.767

Varis

MINI RESIDÈNCIA
estiu. 25 km. Barcelona.
Preus mòdics. Truqueu 9 a 10 matí i 9 a 11 nit. al tel. 236 98 23 - 656 12 87.

RESIDÈNCIA

Tercera edat benestar per als avis, tracte familiar, alimentació sana, habitacions solellades. Places limitades, preus mòdics, residència continuada per mesos i dies. Tel. 212 74 23. S'admeten reserves.

SANTA MARTA
Servei a domicili de ATS, INFERMERES, PUERICULTORES, AUXILIARS. Informes: Tel. 245 37 58.

ES NECESSITA
empleada llar del 12 agost al 15 setem. inclusive. Tracte i sou a convenir. Zona Balmes-Roselló. Tel. 253 58 26.

REMOLC-TENDA
Combi original danès amb accessoris en venda. Truqueu al n.º 214 42 01.

PUERICULTORA
F.P. 2on. grau amb experiència. Telèfon 830 07 50.

Vendes

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial

Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys

Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General

Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric i psicològic

Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

VENDA DE XALETS I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Avé Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

ES

GRATIFICARÀ

A QUI LOCALITZI UNA
MOTO-YAMAHA, 250 Special
CHOPER - COLOR NEGRE

B - 4050 - FG

Truqueu a Catalunya Cristiana
Tel. 215 27 39

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7

NOM

ADREÇA

POBLACIO

Tel.

PREU UNIA

50 ptes.	
100 ptes.	
150 ptes.	MES
200 ptes.	
250 ptes.	SETMANES
300 ptes.	
350 ptes.	

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions. Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244, 2on. Barcelona-7.

Diccionari Regina

d'ús del català

Alfons Tarrida y Muntaner. Emili Pascual y Ferrando

—Un diccionari molt pràctic, que vol superar les limitacions dels vocabularis de barbarismes que són llistes de paraules.
—És alhora un vocabulari d'incorreccions, un diccionari català-castellà/castellà-català, un diccionari de sinònims.
—Molta informació sobre els mots: definicions, règim gramatical, sinònims, abundants exemples, normes d'ús, relacions de significats, etc.
—Una completa llista de gentilicis amb el nom de molts llocs dels Països Catalans i dels Estats i Nacions de tot el món.
—Un completíssim vocabulari català-castellà de vegetals i d'animals.

Cartoné. 12 x 17 cms. 608 pàgines.
PVP.: 1.200 ptes.

DE VENDA A LLIBRERIES
Editorial Regina - Mallorca, 87-89 - 08029 Barcelona

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

"Per ací seguim rebent C.C. amb força puntualitat. Ens omple de joia tenir notícies fresques de casa. Gràcies per tot el vostre treball en aquest apostolat."

Loum-Ville. Camerú

"Endavant en la vostra tasca! Gràcies per la normaltat i puntualitat amb que envieu C.C."

Llama (Via Chiclayo). Perú

"Estem lluitant amb els pobres i pels pobres, contra la desnutrició infantil i contra tota classe de misèries. Rebem C.C. Moltes gràcies!"

Santa Rosa. La Pampa. Argentina.

"Ja fa temps rebo C.C. Vull dir-vos "GRÀCIES" de tot cor. M'ajuda molt."

AIGUÀ - Uruguai

400 MISSIONERS REBEN EL NOSTRE SETMANARI "CATALUNYA CRISTIANA",

gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

A causa de diverses circumstàncies, al llarg d'aquests sis anys, alguns s'han quedat sense padri o padrina.

Cada setmana en publicarem una relació, esperant que altres persones faran el possible per a no deixar "orfes" de CATALUNYA CRISTIANA, a aquests germans i germanes nostres.

MISSIONERS SENSE PADRI

P. MANUEL PRATS
CONVENTO PP. FRANCISCANOS
RIO CUARTO
ARGENTINA 7.750 Ptes.

P. RAMON JOHE BES
APARTADO 40122
COD. POSTAL 1040-A
CARACAS
VENEZUELA 7.750 Ptes.

P. JAUME ROMANS
INSTITUTO J.M. MORALES
ITURBIDE, 10
SANTA ANA CHIAUTEMPAN TLAX
MEXICO 7.750 Ptes.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms

Domicili Tel.

Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner

(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:

- taló que adjunto
- gir postal
- domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació:

Banc/Caixa

Sucursal n.º

N.º compte corrent

Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meva autorització per aquest pagament.

Població Data

Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on.
08007 Barcelona - Tel. 215 27 39

Catalunya

Els catalans augmenten llur consum en cultura

Durant el període 1973-1981, les famílies catalanes han reduït el seu consum d'alimentació, begudes, sabates i vestits en relació amb la resta de l'Estat espanyol. En canvi, els catalans han augmentat les despeses de lleure, cultura i ensenyament. Aquestes dades aproximen Catalunya al model de comportament de despesa i estalvi del paísos postindustrials avançats, segons l'estudi "La indústria alimentària a Catalunya", realitzat per l'economista Josep Milà i Masoliver.

L'estudi mostra també que l'evolució de la despesa en aliments i begudes consumits fora de les llars reflecteix una tendència positiva arreu de l'Estat espanyol.

S'utilitza el raig làser per tractar l'artrosi

L'Institut Poal de Reumatologia de Barcelona ha utilitzat per primer cop el raig làser per al tractament de l'artrosi inflamatòria per via interna, abans de la incisió quirúrgica.

El doctor Jorge Molina Soto, reumatòleg i un dels principals protagonistes d'aquesta operació, considera que aquest mètode serà totalment efectiu en tots aquells casos d'artrosi inflamatòria que puguin ser tractats en la seva fase inicial.

Una tercera part dels joves de Barcelona no tenen treball

Dels 250.000 joves d'edats compreses entre els 16 i 25 anys que viuen en el nucli urbà barceloní, gairebé un 30 per cent es troba sense treball, segons dades facilitades pels responsables de Jovenut de l'Ajuntament de Barcelona en el transcurs d'una taula rodona sobre "Educació i Treball" celebrada en el Congrés Mundial sobre la Jovenut, celebrat a Barcelona. El defensor del poble, Joaquín Ruiz Giménez, que va assistir al Congrés, proposà que un 10 per cent de la percepció salarial dels treballadors fos destinada a ajudar culturalment i socialment els joves desocupats.

Espanya

Es continua denunciant tortures

Els canvis introduïts en la legislació espanyola no han servit per acabar amb la tortura i els maltractaments als detinguts per part de la policia i la guàrdia civil, segons que denuncià a Londres l'associació Amnistia Internacional (AI). Segons l'associació pro drets humans, la incomunicació de sospitosos fins a deu dies i la incapacitat dels tribunals per supervisar la detenció amb efectivitat contribueixen al fet que continuïn les tortures i els maltractaments. Al demana més seguretats, especialment per als sospitosos als quals s'apliqui la llei antiterrorista.

Volen que s'estudiï l'àrab en el segon ensenyament

Els arabistes andalusos volen que l'idioma i la cultura àrabs siguin assignatures obligatòries en els instituts d'ensenyament mitjà andalusos. Aquesta és una de les conclusions de la trobada de professors i arabistes desenvolupat recentment a la Universitat de Màlaga, a l'objecte de preparar les primeres jornades-debat de l'arabisme espanyol, que tindran lloc en la "Escuela de Estudios Arabes" de Granada durant l'última setmana del proper mes de setembre.

Món

Maten a dirigents kurds

Alguns responsables militars de la rebel·lió kurda iranianiana han estat assassinats aquests darrers dies en el Kurdistan per les forces governamentals. Entre els morts figura Abdolkarim Hosseini, dirigent del Partit Democràtic del Kurdistan iranià.

Dispersen pacifistes a Moscou

La milícia va dispersar a set dones, militants d'un moviment pacifista il·legal soviètic, que s'estava manifestant a les rodalies del ministeri de Defensa. El grup fou dissolt i no hi hagué cap arrest.

ARA MATEIX

El post-concili (2)

Un gran procés de clarificació

Els anys post-conciliars engegaren un procés extraordinari de clarificació de les idees i d'endrea eclesial. La litúrgia va ser-ne una mostra especialment albiradora, però no única.

Si ja el moviment litúrgic, que el famós Congrés de Montserrat va fer arreglar a casa nostra, havia començat a posar ordre en el món confús de les devocions i a orientar la pietat dels cristians cap a continguts més substancials, restava encara com una opció de minoria. Va ser en el post-concili que canvià la imatge de l'Església.

Un primer factor decisiu va ser la introducció en les celebracions de les llengües vives. És explicable que ara, amb el temps transcorregut, hàgim oblidat coses tan angoixoses per a un capellà —si la rutina no el feia insensible— com iniciar el ritu del baptisme, sobretot en ambients poc ben dispòsats, dient: "Antoni, vis baptizari?" I l'escolanet responia com qui res: "Volo!"... També és explicable que, ara que l'únic gregorià que és possible d'escoltar el tenim en discs ben enregistrats a acreditades abadies, alguns lamentin la pèrdua d'aquest cant tan expressiu. Però cal haver anat pel carrer amb roquet, fent grup amb tres, cinc o nou capellans i baladrejant salms i antífoes, per a saber de quina mena de pèrdua es tracta, en realitat. I no parlem de la celebració central, la Missa. Els missalets amb prou feines mitgaven l'efecte negatiu d'unes lectures fetes d'esquena al poble i en llatí. A vegades una espècie de locutor feia com d'interpret. Com a anècdota curiosa, encara guardo el record d'un d'aquests lo-

cutors que seguia un devocionari el qual combinava enginyosament els ritus, de manera que coincidissin amb tots els passos de la passió del Senyor. Jo celebrava i, en arribar al moment del lavatori, vaig sentir amb estupor que el locutor deia: "...i ara el sacerdot es renta les mans com Pilat."

És convenient evocar una mica tot aquest món pre-conciliar per tal d'adonar-nos de les transformacions operades. Estic convençut que ni els més crítics envers el post-concili —sempre que es tracti, naturalment, de persones de seny— tolerarien un retorn cap a aquella situació. I sense moure'ns del camp de la litúrgia, podríem, encara, parlar i parlar de l'ordenació més racional de les celebracions, de la disposició dels objectes litúrgics (aquells altars encimbellats plens d'objectes inquietants...), de l'aclarida i jerarquització de les imatges...

Un segon factor clarificador, important sobretot des del punt de vista psicològic, ha estat la supressió dels aranzels i de la diversitat de categories en l'administració d'alguns sacraments que, tot i els esforços anteriors, no va arribar a ser una realitat concreta i generalitzada fins al post-concili. Això ha comportat un nou prestigi de la vida sacramental i ha obert el camí a formes més modernes i, alhora, més evangèliques de sosteniment de l'Església.

Podem dir que tot, de la litúrgia a l'economia, de la mentalitat a la pràctica, ha esdevingut, a l'Església post-conciliar, més clar, més ben orientat, més endreçat.

J. Carrera Planas

"Informe sobre la fe", del cardenal Joseph Ratzinger (III)

"L'Església no és un partit, una associació o un club, de mera construcció humana"

Quan el cardenal Ratzinger, en l'entrevista prèvia a la publicació d'aquest llibre, pronuncià la paraula "restauració" aplicada al Concili es desfermà un autèntic vendaval de polèmiques. Immediatament ell mateix precisà el seu pensament. En molts comentaris periodístics —va dir— no s'ha rebut la paraula "restauració" amb totes les precisions necessàries. Vull recordar el que en realitat he dit: no hi ha cap retorn al passat; una restauració entesa així no solament és impossible, sinó que ni tan sols és desitjable. L'Església avança vers el compliment de la història; però si el terme "restauració" s'entén segons el seu contingut semàntic, és a dir, com a recuperació de valors perduts a l'interior d'una nova totalitat, aleshores diria que és precisament aquesta l'acció que avui s'imposa, en el segon període del postconcili. Tal vegada un exemple sigui esclaridor: en opinió meua, Carles Borromeu és l'expressió clàssica d'una veritable reforma, és a dir, d'una renovació que condueix cap endavant, precisament perquè ensenya a viure d'una manera nova els valors permanents, tenint present la totalitat del fet cristià i de l'home. Certament pot dir-se que Carles Borromeu reconstruí ("restaurà") l'Església catòlica que en el Milà d'aquell temps es trobava gairebé destruïda, sense retornar per això a l'Edat Mitjana; al contrari, creà una forma moderna d'Església.

Freqüentment, nous fenòmens de despertar cristià troben l'hostilitat precisament dels qui es presenten com a reformadors, els quals, al seu torn, defensen espasmòdicament institucions que continuen existint només en contradicció amb elles mateixes. Carles Borromeu va poder convèncer els altres perquè ell mateix era un home convençut. Va poder conservar la seva certesa enmig de les contradiccions del seu temps perquè ell mateix les vivia.

Una més profunda dimensió de la fe

La seva imatge negativa de la realitat de l'Església del postconcili no deixa lloc a cap element positiu? "Paradoxalment —respon—, és en realitat la suma dels errors, és allò negatiu el que està transformant-se en positiu. Durant aquests anys, molts catòlics han fet l'experiència de l'exòde; han viscut els resultats del conformisme de les ideologies; han experimentat el que significa esperar del món redempció, llibertat i esperança. Només coneixien en teoria un món sense fe. Ara, la realitat s'ha fet diàfana i en la seva pròpia escassetat han pogut descobrir novament la riquesa de la seva fe i la seva absoluta i indis-

pensable necessitat: ha estat per a ells una dura purificació, com un passar a través del foc, que els obre a una més profunda dimensió de la fe".

"Tot concili —continua— és una reforma que des del pinacle ha d'arribar després a la base dels creients. És a dir, per a que tot concili esdevingui veritablement fructífer, ha de ser seguit per una floració de santedat. Així s'esdevingué després de Trento, que precisament mercès a això va poder dur a terme una veritable reforma. La salvació per a l'Església ve del seu interior; però això no vol dir que vingui de les altures, o sigui, dels decrets de la jerarquia. Dependrà de tots els catòlics, cridats a donar-li vida, que el Vaticà II i les seves conseqüències siguin considerats en el futur, com a un període lluminós per a la història de l'Església. Com deia Joan Pau II commemorant a Milà a Sant Carles Borromeu: "L'Església d'avui no té necessitat de nous reformadors, sinó de nous sants".

"Penso, per exemple, en el moviment carismàtic, en les comunitats neocatecumenals, en els cursets, en el Moviment dels Focolari, en Comunió i Alliberament, etc. Tots aquests moviments plantegen alguns problemes i comporten majors o menors perills, però això és connatural a tota realitat viva. Cada vegada trobo més grups de joves resolts i sense inhibicions per viure plenament la fe de l'Església i dotats d'un gran esperit missioner. La intensa vida d'oració present en aquests moviments no implica un refugiar-se en l'intimisme o un tancar-se en una vida "privada". En ells senzillament es veu una catolicitat total i indivisa. L'alegria de la fe que manifesten és quelcom encomanadís i resulta genuí i espontani viver de vocacions per al sacerdoci ministerial i la vida religiosa."

L'arrel de la crisi

Ningú no ignora, tanmateix, els problemes d'aquests nous moviments, el de la seva inserció en la pastoral general. El sorprenent és que tot aquest fervor no és resultat de plans pastorals oficials ni oficiosos, sinó que en certa manera apareixen per generació espontània. La conseqüència de tot això és que les oficines de programació —per més progressistes que siguin— no atinen amb aquests moviments, no concorden amb les seves idees. Sorgeixen tensions a l'hora d'inserir-los en les actuals formes de les institucions, però no són tensions pròpiament amb l'Església jeràrquica com a tal. Està forjant-se una nova generació de

l'Església, que contemplo esperançat. Trobo meravellós que l'Esperit sigui, altra vegada, més poderós que els nostres projectes. En aquest sentit la renovació és callada, però avança amb eficàcia. S'abandonen les formes antigues, encallades en la seva pròpia contradicció i en el regust de la negació, i està arribant allò nou.

Estem, doncs, en crisi. Però ¿on és, a judici seu, el principal punt de ruptura, l'esquerda que, avançant cada vegada més, amenaça l'estabilitat de tot l'edifici de la fe catòlica?

Pel cardenal Ratzinger, no hi ha dubtes: el que resulta alarmant abans de tot és la crisi del concepte d'Església, l'eclesiologia: "Aquí hi ha l'origen de bona part dels equívocs o dels autèntics errors que amenacen tant a la teologia com a l'opinió comuna catòlica."

Explica: "La meua impressió és que s'està perdent imperceptiblement el sentit autènticament catòlic de la realitat "Església", sense rebutjar-lo d'una manera expressa."

"Mera construcció humana"

Molts ja no creuen que es tracti d'una realitat volguda pel mateix Senyor. Per a alguns teòlegs, l'Església no és més que una mera construcció humana, un instrument creat per nosaltres i que, en conseqüència, nosaltres mateixos podem reorganitzar lliurement, segons les exigències del moment. I així, s'ha insinuat, en la teologia catòlica, una concepció d'Església que no procedeix solament del protestantisme en sentit "clàssic". Algunes eclesiologies postconciliars semblen inspirar-se directament en el model de certes "Esglésies lliures" de l'Amèrica del Nord, on es refugiaven els creients per fugir del model opressiu d'"Església d'Estat", inventat a Europa per la Reforma.

Pels catòlics —explica—, l'Església és composta per homes que conformen la dimensió exterior d'aquella; però rera aquesta dimensió, les estructures fonamentals són volgudes per Déu mateix i, per tant, són intangibles. Rera la façana humana hi ha el misteri d'una realitat suprahumana sobre la qual no poden en absolut intervenir ni el reformador, ni el sociòleg, ni l'organitzador. Si, al contrari, l'Església es mira únicament com a mera construcció humana, com a obra nostra, també els continguts de la fe acaben per fer-se arbitraris: la fe ja no té un instrument autèntic, plenament garantit, per mitjà del qual expressar-se. "D'aquesta manera, sense una visió sobrenatural, i no solament sociològica, del misteri de l'Església, la mateixa cristologia perd la seva referència al que és diví: una estructures purament humana

sempre acaba en projecte humà. L'Evangelí aleshores ve a ser el "projecte Jesús", el projecte alliberament-social o altres projectes merament històrics, immanents, que fins i tot poden semblar religiosos, però que en realitat són ateus."

La caiguda del concepte d'"obediència"

S'és Església i s'entra en ella no a través de pertinences sociològiques, sinó a través de la inserció en el mateix cos del Senyor per mitjà del baptisme i de l'eucaristia. Rera al concepte, avui tan corrent, d'Església com a solament "poble de Déu" perviuen suggeriments d'eclesiologies que tornen, de fet, a l'Antic Testament; i també perviuen, possiblement suggeriments polítics, partidistes i col·lectivistes. L'Església no s'esgota en el col·lectiu dels creients: essent com és "cos de Crist", és molt més que la simple suma dels seus membres.

Aquí radica l'origen de la caiguda de l'autèntic concepte d'"obediència"; aquesta, segons alguns, ni tan sol seria virtut cristiana, sinó herència d'un passat autoritari i dogmàtic que cal superar costi el que costi. Si l'Església és només nostra, si l'Església som únicament nosaltres, si les seves estructures no són les que Crist va voler, aleshores ja no es pot concebre l'existència d'una jerarquia com a servei als batejats, establerta pel mateix senyor. Es rebutja el concepte d'una autoritat volguda per Déu, una autoritat que té la seva legitimitat en Déu, i no —com esdevé en les estructures polítiques— en l'acord de la majoria dels membres de l'organització.

Però l'Església de Crist no és un partit, no és una associació, no és un club: la seva estructura profunda i substantiva no és democràtica, sinó sacramental i, per tant, jeràrquica; perquè la jerarquia fundada sobre la successió apostòlica és condició indispensable per assolir la força i la realitat del sagrament. L'autoritat, aquí, no es fonamenta en els vots de la majoria: es fonamenta en l'autoritat del mateix Crist, que ha volgut compartir-la amb homes que fossin els seus representants, fins el seu definitiu retorn.

La massa anònima del "nosaltres"

"Només atenant-se a aquesta visió serà possible descobrir no-

vament la necessitat i la fecunditat de l'obediència a les legítimes jerarquies eclesials".

Per què concedir tanta importància al pas del "jo" al "nosaltres"?

"Perquè —explica— és essencial, per exemple, que la petició de perdó sigui pronunciada en primera persona: no exigeix la necessitat d'acceptar personalment la pròpia culpa, el caràcter indispensable de la conversió personal, que avui s'amaga amb freqüència en la massa anònima

del "nosaltres", de grup, del "sistema", de la humanitat, on tots pequen i, al final, ningú no sembla haver pecat. D'aquesta manera es dissol el sentit de la responsabilitat, el sentit de la culpa personal. El que és important és que accentuant el nosaltres no es dilueixi el jo".

Veritable "reforma", doncs, no significa lliurar-nos desfermadament en aixecar noves façanes, sinó (al revés del que pensen certes eclesiologies) procurar que desaparegui, en la mesura possible, el que és nostre, perquè aparegui millor el que és seu, el que és de Crist. Aquesta és una veritat que varen conèixer molt bé els sants, que reformaren en profunditat l'Església no projectant plans per a noves estructures, sinó reformant-se a si mateixos. El que l'Església necessita per respondre en tot temps a les necessitats de l'home és santedat, no management.

Crisi en els ordes religiosos

Baix el xoc del postconcili, els grans ordes religiosos (precisament les columnes tradicionals de la sempre necessària reforma eclesial) han vacil·lat, han sofert greus hemorràgies, han vist reduir-se com mai l'ingrés de novics, i encara avui semblen estar sacsejats per una crisi d'identitat. Més encara, sovint han estat les ordes tradicionalment més "cultes", més preparats intel·lectualment, els que han sofert la crisi més dura. El qui ha freqüentat i freqüenta una certa teologia contemporània viu fins al fons les seves conseqüències, i una d'elles és que el sacerdot, o el religiós, perdi gairebé per complet les certes habituals".

"Em sento cada vegada més molest —subratlla Ratzinger— quan, per exemple, sento definir frívolament com a "esquemàtica", "exterior" o "anònima" la manera que ha estat comuna d'apropar-se al confessorari. I em sona cada vegada més amarg l'autoelogi d'alguns sacerdots als seus "col·loquis penitencials", que, com diuen, seran por freqüents, però "que com a compensació són molt més personals".

VATICÀ DIA A DIA

L'última estadística de la Companyia de Jesús

Segons l'última estadística publicada a Roma per la Companyia de Jesús, en tot el món els jesuïtes són 25.549: 18.455 sacerdots; 3.684 novicis i estudiants i 3.410 germans coadjutors.

El nombre d'ingressos a la Companyia ha augmentat en aquests darrers anys: 560 novicis el 1984. Aquest fet, però, no cobreix el nombre de defuncions — 460 l'any 1984 — i de les secularitzacions, que darrerament han disminuït. Globalment cal dir, doncs, que encara calen uns anys perquè la Companyia en la seva totalitat, augmenti el nombre dels seus membres.

Gandhi promotor d'una "teologia de l'alliberament"

Segons una tesi del jesuïta Ignasi Jesudasan, indi, no és un

anacronisme afirmar que Gandhi fou el promotor d'una teologia de l'alliberament. Segons aquest autor, encara que Gandhi no fou cristià, en els seus escrits i en la seva vida es va inspirar en la persona de Jesús de Natzaret, per formular una alliberació de tipus espiritual i social. L'últim capítol del llibre del pare Jesudasan presenta el repte de Gandhi al cristianisme.

Visita de Joan Pau II al Principat de Liechtenstein

Aquesta visita del Papa durà un sol dia: el 8 de setembre. El programa provisional preveu: arribada en helicòpter al parc esportiu. Salutació dels Prínceps. Discursos. Celebració de l'Eucaristia. Trobada amb els malalts i vellets. Trobada amb el clergat i religiosos. Recepció d'autoritats polítiques. Trobada amb els joves, comiat i retorn a Roma.

Sisè Simposium dels bisbes d'Europa

Se celebrarà a Roma del 7 al 11 d'octubre. Organitza el Simposium el Consell de Conferències Episcopals d'Europa que presideix el cardenal Hume. El tema és: "Secularització i evangelització en l'Europa d'avui".

En el programa s'inclou aquests temes:

— Síntesi dels treballs de les sessions regionals (Pare Johannes Schasching).

— Societat moderna i religió cristiana (Pare Paul Valadier).

— L'evangelització en una Europa secularitzada (Cardenal Daneels).

— Enfront el Sínode extraordinari dels Bisbes, quina evangelització per Europa? (Cardenal Daneels).

— Síntesi dels resultats i propostions (Cardenal Hume).

Una estadística del Vaticà sobre el clergat en el món

Menys sacerdots, més vocacions

Una baixa del nombre de preveres, però un creixement de les ordenacions: és el que indica un informe del Vaticà, datat a primers de juliol propassat, sobre l'estat del clergat en el món, des del 1973 al 1983.

La disminució del nombre de preveres ha estat d'un 6% en deu anys. A finals del 1973, es comptava amb 433.089 preveres; deu anys després, a finals del 1983, eren 406.376. El mateix informe indica la mitjana d'edat del clergat en el món va en constant augment, com el nombre de preveres que moren cada any: 7.325 morts el 1983 contra 7.259 el 1973. Com a contrapartida, el nombre de preveres que han deixat el sacerdoci és en disminució: fa dos anys foren 1.258, contra els 3.790 l'any 1973.

Sense aconseguir el nivell de 1983, el nombre de les ordenacions ha augmentat en el decurs dels últims cinc anys: 5.765 el 1979, 6.210 el 1983. Deu anys abans, tanmateix, el nombre de nous preveres havia estat de 7.169.

Un altre índex significatiu del recent augment de vocacions, el nombre de seminaristes: 77.044 contra 63.795 el 1973. Progressió encara més neta: la dels diaques permanents, que actualment són més de 10.000, contra els només 1.239 de l'any 1973. L'informe del Vaticà fa notar que més de dos terços d'aquests diaques són de l'Amèrica del Nord.

Aquesta estadística ressalta, finalment, les similituds i disparitats del repartiment continental del clergat: és a Europa on la minva és més notòria; a l'Amèrica del Nord la minva és real, però més modesta. Les xifres en deu anys han romàs estabilitzades a l'Amèrica Central i a Oceania. Com a contrapartida, l'augment del nombre de preveres és clar a l'Àfrica, Amèrica del Sud i Àsia. El repartiment de seminaristes segueix un moviment molt semblant. Els joves europeus candidats al sacerdoci representen el 1973 el 41% de l'efectiu mundial de seminaristes: aquest percentatge solament era, deu anys després, que el 34%. Els joves africans han progressat d'un 6% a més d'un 10%.

IV Congrés Internacional d'Editors Salesians

Domingo de Blase, inspector de New Rochelle (Estats Units), dona la benvinguda als 54 membres del IV Congrés Internacional d'Editors Salesians. El tema d'estudi del Congrés foren les noves tècniques editorials. Les jornades dels participants transcorregueren amb un ritme de molt treball: conferències, exercicis d'ordinador, visites a editorials, intercanvi d'experiències, etc. Es posà de manifest la necessitat de definir programes editorials que responguin a les necessitats de les Esglésies particulars i al món juvenil i popular. Això suposa estabilitat i preparació del personal.

El Papa rep els membres del Capítol General dels Franciscans

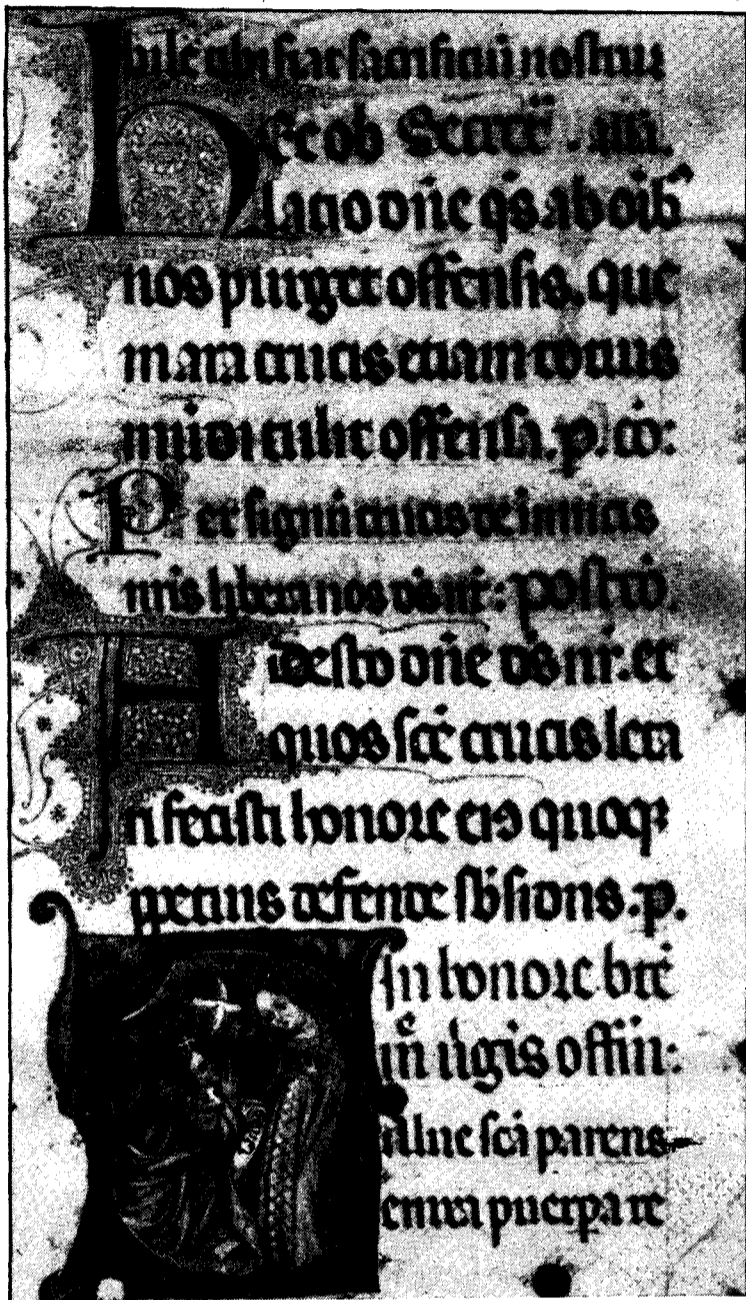
Acabat el Capítol General dels framenors a Assís, el papa Joan Pau II es dignà rebre la magna assemblea en audiència particular. Cal dir que el Sant Pare, ultra agrair la tasca evangelitzadora i missionera que l'orde desenvolupa arreu del món, els manifestà la seva joia per l'avanç del procés de beatificació i canonització de fra Juniper Serra, missioner a Califòrnia, nat a Mallorca.

El pare general de l'orde franciscà, fra John Vaughn (primer de l'esquerra), presenta al Papa el provincial dels franciscans de Catalunya, fra Vicenç Mordrego, que apareix donant-se les mans amb el Sant Pare.

URGELL

Art d'Urgell a Barcelona

Vint-i-dues de les més valuoses obres d'art del Museu Diocesà de La Seu d'Urgell seran pròximament traslladades a Barcelona per a ser exposades, juntament amb les millors peces de les vuit diòcesis catalanes, en "L'Antologia de l'Art Religios a Catalunya". Aquesta exposició serà una mostra de les més significatives obres d'art religiós de Catalunya, la seva finalitat és típicament eclesial i tindrà lloc del 23 de desembre del 1985 al 28 de febrer del 1986 en el Centre Cultural de la "Caixa de Pensions". Serà editat un catàleg de l'exposició, publicació molt interessant perquè recollirà les millors obres d'art religiós de Catalunya. Hi ha també en estudi la possibilitat de presentar més tard l'exposició a Madrid.

El Comitè organitzador, integrat pels Delegats diocesans per al Patrimoni Cultural dels vuit Bisbats de Catalunya, entre les obres del Museu Diocesà d'Urgell han escollit pintures, imatges i còdex. Entre altres les obres més significatives són el Retaule d'Abella de la Conca, una creu d'or i fusta del s. XIII i el Missal del Bisbe Galceran de Vilanova. La "Caixa de Pensions" finançarà una assegurança a tot risc de les obres des del moment de sortir del lloc on són custodiades fins al seu retorn, acabada l'exposició. La mateixa institució també ha ofert dos milions de ptes. a cada Bisbat per a poder restaurar algunes de les seves obres d'art.

Participació d'Urgell en el Congrés d'evangelització

Una representació diocesana

de nou persones participarà en el Congrés sobre "Evangelització i home d'avui", que tindrà lloc a Madrid del 9 al 14 de setembre amb assistència de 1.500 cristians delegats de totes les diòcesis d'Espanya. Els treballs estan dividits en nou sectors i els representants diocesans d'Urgell participaran en els següents:

"Món rural", Joan Pujol i J. Tarragó.

"Cultura i Mitjans de Comunicació", M. Pal i J.A. Mateo.

"Camp polític i social", F. Casal.

"Món de la marginació", L. Solans.

"Educació i ensenyament", Ll. Agustí.

"Matrimoni i família", C. Capdevila.

En la diòcesi els Consells Presbiteral i de Pastoral han treballat els temes del Congrés durant un any i les conclusions seran aportades a la cloenda nacional.

Travessa del Canigó

Una quarantena de joves del Moviment "Joves Cristians d'Urgell" duran a terme del 15 al 19 d'agost la travessa del Canigó. Durant aquests dies els participants procuren refermar la seva amistat en un clima de diàleg, convivència i pregària. El dia de la Mare de Déu, 15 d'agost, els joves s'aplegaran en el monestir benedictí de Cuixà per dialogar i pregar amb els monjos, serà l'inici d'unes jornades a la recerca d'uns valors que van més enllà de l'esport.

Els escoltes de la Pobla i d'Agramunt celebren el Xè. aniversari

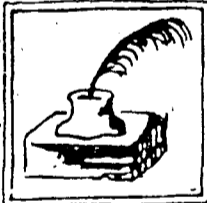
Dos agrupaments escoltes de la diòcesi celebren enguany el Xè. aniversari de la seva fundació. Aquests 10 anys d'activitats donen un profund arrelament a ambdós agrupaments nascuts en medis cristians i promoguts per les respectives parròquies.

A La Pobla de Segur va ser Mn. Enric Servat el promotor dels E.P.S., l'Agrupament va emprendre la seva marxa el dia 13 de febrer del 1975. Per a commemorar aquesta efemèride, al mes de febrer, van organitzar la "Festa del jardí", al març la "Festa de la Primavera" a Agramunt i han celebrat l'Eurofolk amb 60 joves de diferents nacions europees. Del 14 al 18 d'agost han programat unes "Jornades Escoltes", actes amb els que clouran la commemoració del seu Xè. aniversari.

Va ser també l'any 1975 quan Mn. Josep M. Ricart i una religiosa d'Agramunt van endegar les activitats de l'Agrupament Escolta "Mare de Déu dels Socors". Al principi el moviment ja aplegà un bon nombre de joves: 10 caps i 120 infants. "Al llarg de tots aquests anys, ens escriu Tere Anyé, Cap de l'Agrupament, han estat molts els joves agramuntins que han tingut el Cau com la seva segona casa i la Llei Escolta com el seu ideal". L'Agrupament inicià la seva commemoració a Serrallonga, durant el mes de maig, amb un programa d'activitats d'esbarjo i educació.

A. Mirabet

IMPROMPTU

El cap de setmana

El cap de setmana és, per a molts, una preocupació. Perquè dos dies setmanals de vacances, després dels cinc treballats intensament (els ponts a part), mereixen una atenció. El problema, a l'estiu, molts el resolen traslladant-se a la platja, altres a muntanya si són esquena-sec. A l'hivern la cosa es complica perquè no tothom pot anar a esquiar, i perquè el temps dificulta la sortida cap amunt.

Uns altres disposen del cap de setmana per canviar d'ofici: així hi ha l'oficinista que es posa a fer de fuster i va renovant la seva llar, o qui es dedica a la pintura més o menys memoriosa, qui s'entossudeix tancant-se en el seu particular laboratori fotogràfic, qui la seva fita és en el partit de futbol, qui aprofita la festa per anar a concerts o a teatre, qui relleva la muller en les tasques culinàries... El cas és canviar el fer de cada dia, trobar la inhibició adient a cadascú. Això certament reposa.

També hi ha aquells que s'entesten en no fer absolutament res, que és la forma més estúpida de cansar-se. I també aquells altres que s'asseuen davant del televisor tot el dia, que és la fórmula més bona per avorrir-se. I quan el dilluns arriben al treball, ja estan cansats abans de començar.

Oriol Camps

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Equador, 53, ent. 4t.
Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
Pref. Concerta entrevista.

FETS I CRITERIS

Maria, la nostra esperança

La festa de l'Assumpció de la Mare de Déu ens recorda a tots els fills de l'Església el destí etern que ens espera. És una festa d'esperança.

La Salve Regina no és només un càntic que es canta des de fa uns quants segles. És una invocació a Maria, esperança nostra. I és especialment quan celebrem el fet que Maria ha estat enduta al cel, que la venerem i la invoquem com a "model d'esperança certa i consol del poble que camina".

Avui, com mai, tots els cristians tenim necessitat de viure ja al cel per l'esperança. Vivim uns temps en què, malgrat les contradiccions del progrés, predomina el sentiment d'autosuficiència i el desig quasi col·lectiu d'aferrar-nos a la nostra existència terrenal. Això fa que la il·lusió de viure i el sentit de la nostra esperança quedin com ofegats per un aire irrespirable.

A mig agost la festa de l'Assumpció és una ofrena d'aire pur i ric en oxigen per omplir els nostres pulmons i rebre un nou impuls d'esperança per a la nostra vida cristiana.

El Concili Vaticà II ensenya que "mentre l'Església ja ha arribat en la Verge Santíssima a la perfecció en què no hi ha taca ni aruga, els cristians encara s'esforcen en ésser més sants vençant el pecat i per això al·len els ulls a Maria, que és model lluminós

de virtut per a tota la comunitat cristiana".

Maria és invocada en la seva Assumpció en tantes parròquies, esglésies i famílies. És, doncs, el dia 15 d'agost una festa molt propícia per a fer provisió d'esperança.

També a mig estiu és una cosa bona fer pregària. Potser hi ha més distraccions amb les vacances, els viatges i molts contactes amb altres persones. Però la festa de l'Assumpció ens estimula a alçar els ulls a Maria. Ella és la nostra Mare i desitja la nostra pregària.

Invoquem-la, doncs, amb cor senzill i confiat: "Déu vos salve, Reina i Mare de Misericòrdia, vida, dolcesa i esperança nostra".

Vós sou, Maria, la nostra esperança, perquè coneguéreu totes les sofrències de la nostra pobra humanitat.

Vós sou la nostra esperança, perquè en totes les circumstàncies vau correspondre a la voluntat del Senyor.

Vós sou la nostra esperança, perquè sou veritablement la nostra mare.

Presentem el nostre oferiment al Senyor i que amb la intercessió de Santa Maria, verge assumpta al cel, els nostres cors siguin abrandats d'amor i plens d'esperança.

Ramon Torrella

Arquebisbe de Tarragona i Primat

El tema es tractà en la darrera assemblea de l'entitat sabadellenca

L'Acadèmia Catòlica, possible

delegació de l'Institut de Teologia

SABADELL.— Com a cloenda de la temporada 1984-85, els membres de l'Acadèmia Catòlica de Sabadell es reuniren en Assemblea General Ordinària. Abans de l'acte, se celebrà una recepció a la Biblioteca "Sardà i Salvany", ja totalment restaurada que compta amb 15.000 volums, a part de les principals revistes i butlletins, — col·leccions senceres—, on es pot furgar la història de l'Església fins els nostres dies, enriquida en valuosos volums de Teologia, de ciències socials, de literatura catalana i castellana i col·leccions com la Bernat Metge, etc. La Biblioteca és a disposició dels socis i a partir del curs vinent, podria ser pública. La sala ha quedat apta per a celebracions de cursos i reunions a fi de complir amb la finalitat per la qual la va instituir el seu fundador Dr. Sardà i Salvany. Actualment es fan gestions per a incorporar les fitxes d'aquesta biblioteca a les del Se-

minari de Barcelona. La reconstrucció i adcentament del local ha estat possible gràcies a l'ajuda econòmica del Banc de Sabadell.

Nous estatuts

A l'Assemblea, celebrada a l'"Aula Lluís Carreras", foren aprovats els nous estatuts elaborats darrerament per a posar-los al dia. Presidí el consiliari Mn. Joan Busquets i el Vice-President Sr. Esteve Renom i altres membres. De la lectura de la Memòria del curs, són de destacar, els informes dels caps de les nombroses Seccions que tenen acollida en aquest centre de formació permanent. Es donà compte de l'èxit del curs de Teologia, sobre Déu i el món actual, a càrrec del Dr. Castanyé, al qual hi assistiren més de 70 persones; de les conferències quaresmals; dels festivals de Música organitzats per la secció de Joventut, així com els seus Jocs Florals; del curs de pessebrisme i l'ex-

posició de pessebres durant els dies de Nadal, per la qual hi desfilaron trenta mil persones; de les actuacions del Consell de Joves "Arrel"; dels grups d'esplai; del curset de monitors; de l'ampliació de pàgines del Butlletí mensual "Joventut"; de la dinàmica secció dels Amics dels Goigs; dels Amics de Togores; de les Colònies d'estiu, a les quals hi han acudit 120 nois i noies; de la permanent actuació de la Schola Cantorum a les misses del dissabte als Escolapis, a l'Aplec de la Salut i altres festivitats.

Foren molt interessants també, les relacions que llegiren el Consell de Joves i el grup de jovent del MUEC, que apleguen una colla de jovent universitari de Sabadell, fidel als valors evangèlics...

Un pressupost valent

I després de la lectura i aprovació de l'estat de comptes, s'aprovà un pressupost francament molt valent a fi d'ampliar i adcentar els locals de la segona planta de l'edifici, donada l'afluència de jovent de l'Acadèmia en la projecció ciutadana.

Els dirigents de l'Acadèmia, seguint la línia i l'orientació donada per les nostres jerarquies eclesiàstiques, tractaren de la possibilitat que en un futur, es pugui constituir al si de l'entitat una Delegació comarcal de l'Institut de Teologia de Barcelona.

Dolors Viñas

Pensant ho bé

Per Xesc Soliu

Les sabates

De calçat n'hi ha de moltes menes: sabates, sabatots, sabatilles, sabatassès, botes, xiruques, espartenyas, esclops, i molts etc. I de peus, encara que, llevat de comptades excepcions, tots tinguin cinc dits, també: grossos, petits, amples, estrets, curts, llargs, plans, etc. La persona té una grandesa natural de qualitats immensurables; però també té coses efímeres i mesurables. Els peus són d'aquestes últimes. La qual cosa no vol pas dir que tinguem dret a menys-tenirlos.

Un retret a fer als artistes és que han dedicat molta més atenció a les mans que als peus. Hi ha un pudor especial amb els peus. Les mans es donen i ofereixen a tothom. Els peus només s'ensenyen al podòleg quan no hi ha més remai, i als íntims, quan les circumstàncies obliguen. L'home, des de qui sap quan, s'ha enginyat les mil i una per protegir els peus del desgast i de les inclemències. Pot picar de peus a terra o tenir fred als peus, però sempre amb mesura per no malmetre'ls. La història del calçat, és cosa dels estudiosos; però la història de les pròpies sabates pot fer-la qualsevol persona. Sense exagerar, és sempre una història escrita amb moltes suors, i sovint, amb dolor i llàgrimes. L'estrena de sabates es paga cara en tots sentits, i paradoxalment és un aiguabarreig de goig i de dolor; en canvi, la mort i l'abandó de les sabates ja velles, com la mort de totes les coses, és trista i melangiosa. Jo no sé si és veritat allò de "si vols anar lluny, sabata vella", ni si és del tot cert que alguns amos despietats donaven a estrenar llurs sabates als esclaus. Però la cosa no deixa de tenir el seu "quid".

Parlant de l'objecte central de la nostra divagació, hem de dir que hi ha un crescendo en la qualificació de la sabata: des del peüc infantil, a la sabateta, a la sabatona, a la sabata, a la sabatassa, i al menyspreat sabatot. La vanitat de la persona és un fet integral i universal. Sempre li ha agradat mudar-se de cap a peus. A l'uníson amb la mo-

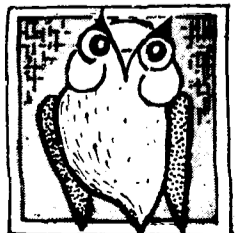
da, la vanitat i el creixement, varien i creixen les sabates.

A mi personalment, comprar-me sabates m'és sempre embarassós. No sé, si és perquè mai no recordo quin peu calço, per allò d'haver d'ensenyar els peus, pels diners que em costaran, per por d'un indiscret forat al mitjà o perquè penso amb els dolorosos ulls de poll. Que voleu fer-hi, hi ha manies que no se'n van ni amb fum de sabatots!

Ara recordo el dia en què, per les circumstàncies i per la quantitat de munició, vaig córrer el risc més gran de la meua vida que em tiessin entre cap i coll més d'una sabata. Una dia, la mare, a la meua germana i a mi, ens envià a comprar-nos unes sabates a "cal set esquenes". Aquest motiu de la sabateria ens enriolà tant que en arribar, no poguérem dir absolutament res. El sabater ens avià ben malhumorat.

"Qui vol presumir ha de patir". Més d'un camina ranc per voler presumir de sabates noves. Ja es diu de les dones que "per fer els peuetes més bufons, se'ls apreten com tascons". Al meu entendre, i ho dic amb tot el "carinyo", això és pensar amb els peus. Feia bé, el pagès avesat a l'espartenya i a l'esclop que, en comprar-se unes sabates, es quedà amb les que li anaven més balderes, tot dient: "Preu per preu, sabates grosses".

De sabates n'hi ha de ben cèlebres, com les "botes de set llegües", la sabateta de la Cendrosa, i la internacionalment famos sabata de Kruschev. Jo no em quedaria en cap de les tres per allò que, pensant en les coses, ni que sigui en els peus, cal fer-ho amb el cap.

En el traspàs de mossèn Lluís Brossa

Quan feia poc de la celebració de les seves bodes d'Or sacerdotals —el dia 15 del mes passat—, acaba de deixar-nos, per anar a la casa del Pare, un prevere bo, fidel i exemplar, l'estimat Mossèn Lluís Brossa i Homet, Rector de la Parròquia de Sant Pius X, de Barcelona.

"Jo, com a l'olivera en plena vida dins la casa de Déu, confio en el seu amor per sempre més." Aquestes paraules foren escollides per ell en el seu recordatori festiu.

Avui, en aquest dia 1 d'agost, feixuc i ennovulat, hem celebrat la cerimònia eucarística dels adéus, una Missa exequial concorreguda de sacerdots i fidels que volien retre el seu homenatge a l'home just, que va consagrar la seva vida al servei de l'Església, en un lliurament total i absolut.

Nascut a Castellar del Vallès, fou una persona alegre, emprendora, que es feia estimar de tothom... vivia amb il·lusió i coratge conferint al seu voltant aquell alè d'esperança per portar endavant qualsevol cosa beneïda per Déu.

Recordem el seu pas, com a Vicari, per la Parròquia de Sant Martí del Clot, llavors en plena restauració, i el seu amor per la música, cosa que demostrava donant alè als cors de cantaires en les celebracions litúrgiques. I per da-

Jo, com l'olivera en plena vida dins la casa de DEU, confio en el seu amor per sempre més.
Sempre us donaré gràcies pel que vos heu fet, davant dels vostres fidels, proclamant la bondat del vostre nom.

munt de tot els bons consells i el dolç guiatge a qui acudia a ell a la recerca d'un consoli o la solució d'un problema determinat de consciència.

Mai trobarem prou paraules per definir la seva personalitat plena de virtuts i sobretot de bonesa.

Ara que és al cel, li demanem que no ens oblidí, que els qui forem amics i col·laboradors en tots temps, trobem a la fi com Ell, prop de Jesús i la seva dolça Mare, un lloc per reposar de la fatiga i enaltir per sempre més la glòria del Senyor.

P.C.

GIRONA

Prop de 500 cursillistes de les comarques gironines s'hi reuniren

Ultreia de Curssets de Cristiandat a La Salut

GIRONA.— Una jornada completa, la que visqueren als peus de la Patrona de l'Empordà en ocasió de la XXVI Ulteia o Trobada Diocesana de fidels gironins, organitzada pel Moviment de Curssets de Cristiandat.

Quan encara entre nosaltres hi ha qui s'espanta quan veu trontollar la barca de Pere sacsejada per les ones del temporal, un nou missatge d'esperança ens ha donat aquesta nova trobada de creients. Allà dalt dels cims, des d'on es podien contemplar les serralades del Pirineu i la plana empordanesa, prop de mig miler de fidels, agermanats sota el mantell de la Verge de mirada somrient, proclamaven la vitalitat d'aquest moviment d'Església. Una església gironina que se sent jove altra vegada i amb ànims de treballar pel regne de Crist.

Abans del migdia començaven arribar en autocars i cotxes particulars des de les comarques del bisbat. L'ofrena de flors fou el primer acte de salutació de la Mare. Els peus de la imatge es cobrí de rams de roses, clavells i ginesta boscana. Les llànties s'encenien i les pregàries posaven una remor de vent suau dins el recinte del santuari.

La gran família celebrà l'encontre

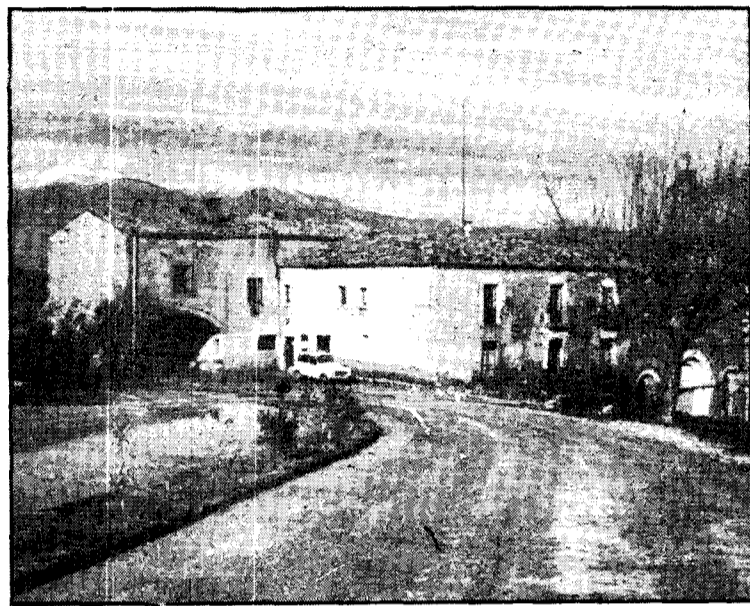
A la plaça en prodigaven les abraçades, la benvinguda joiosa de l'amic que fa temps no sabies

d'ell; el que varen operar i ens feu sofrir tants de dies; l'esposa que va tenir l'accident de carretera i ara torna a caminar... la gran família celebra l'encontre i els ulls brillen d'alegria per la bondat de Déu que ens permet estimar.

L'Eucaristia a l'aire lliure, sota els arbres que fan volta i arcada en el temple vegetal, ens retorna a la muntanya de les Benaurances. La Paraula se'ns fa present i en l'homilia Mn. Salvador Font entona un càntic a l'esperança, a la jove il·lusió que ens estimula a anar endavant. Perquè en tota la jornada, com volent fer un repte a l'Any Internacional de la Joventut, els protagonistes són els joves: ells —varen pujar al Santuari a la vetlla— s'han cuidat de tot, i ara al so de les guitarres posen un ritme animós a les cançons. Allà al fons, el pantà de Boadella sembla guaitar amb el seu ull blau, l'alegria de la festa, no hi falta tampoc la col·laboració d'un grup coral de la població de l'Escala que s'han unit a la celebració eucarística. Les veus femenines són una "passada d'ocells que canta volant" com ens diu Maragall.

Un dinar realment de germanor

I després, el dinar de germanor. Mai com aquesta vegada és més exacta la paraula. Si en altres anys cadascú es portava la minestra, ara un grup d'homes i dones del poble d'Argelaguer han vingut amb una paella gegantina: hi caben cinc-cents rac-

"El servei als altres ens fa créixer"

cions. I els focs s'encenen, l'aigua fumeja i a l'hora en punt, en llargues taules ben disposades a l'ombra de les acàcies, un dinar "que aquí sí que hi canten els àngels", no envejava ningú el millor restaurant. Els joves, altre vegada protagonistes, es desviuen anant amunt i avall, servint com uns professionals de cins estrelles. "Una mica més?" "Li porto una ampolla de vi" "O vol més amanida" "De seguida!" L'amistosa rialla de Mn. Josep Colomer, passant d'una a l'altra taula, anima encara més l'àpat de germanor. No hi falta el café, la copa i si

volen, una fària. Aquests nois estan en tot!

El sobretaula, que ja les boires comencen a enterbolir el cel, ens mena de nou a l'escenari on es celebrà al matí la Missa. Ara ve l'hora de dir-nos moltes coses en els missatges dels qui parlaran. Ens reunim presidits pel bisbe Jaume, que al matí el reclamaven en una altra parròquia del bisbat.

Experiències dels encontres amb Crist

Com en una festa familiar, uns germans ens contaven la se-

va experiència de l'encontre amb Crist en el Cursset; com la gràcia el va engrescar i l'ha fet un altre persona. I el casat jove ens exposava la seva inquietud pel treball que hem de fer davant els problemes actuals, els mitjans de comunicació que ens cal cristianitzar... I un i altre compartien les vivències amb una sinceritat i senzillesa com les expressarien entre familiars.

Notícies d'uns i altres, la carta de Mossèn Jordi des de Suïssa saludant a tots els germans; la benvinguda del company recuperat de la malaltia... i per cloure-ho, la paraula reposada, com pluja suau, del bisbe Jaume:

"Cal viure amb ulls oberts davant el Món, per descobrir on podeu fer el bé. L'anunci de Jesucrist no podem fer-lo com anys enrera. Descobrir on hi ha qui sofreix per ajudar-lo, un jove aturat, un home en atur, allí hi fa falta un cristià. Als joves, especialment que se senten generosos, el servei als altres us fa créixer, i us ageganta. Potser algú vulgui oferir una dedicació enterament al servei dels altres. Qui sap si us diran folls, però felicitats si ho feu en nom de Crist..."

La pluja, que no havia pogut fer-nos renunciar a la trobada ens semblà el ruixat de Gràcia que caigué sobre La Salut. Cadascú s'emportava a casa, al treball i a l'ambient, una nova il·lusió i empena per a seguir treballant pel Regne. "Tinguem els ulls oberts per descobrir allí on hi falta una mà amiga, on esperen la resposta d'un cristià..."

Espriu o la humilitat de la fe

Sabem que, abans de morir, Espriu va voler confessar-se. És un fet que comento aquí no sense un cert temor. Però el respecte més profund no obliga pas a seguir la moda de silenciar testimoniatges d'aquesta categoria. M'agradaria, això sí, trobar les paraules justes, sense ofendre ningú que pensi diferent. I, sobretot, sense fer-ne bandera, ni replicar campanyes amb aires triomfalistes. Des de la meua fe, Espriu seria igualment respectable i entranyable si no s'hagués confessat. Però no m'és indiferent que una persona tingui fe o no en tingui.

Una lliçó per a tots.

Ell que tenia ganes de passar desapercebut, ha desvetllat adhesions unànimes (en la vida i en la mort) com poques vegades. Ha esdevingut un símbol per al nostre poble, sobretot per la tossuda fidelitat a la llengua. Ens ha salvat els mots... Tanmateix, tota la seva obra està travessada de preocupació religiosa. Però aquí no tracto del poeta, sinó de l'home honest.

Els fets són aquests: en la darrera malaltia, en plena lucidesa i coherència, Espriu es reconeix pecador, demana perdó a Déu i demana l'absolució. El P. Abat de Montserrat pregunta seguidament si vol combregar. Espriu respon: "No en sóc digne, això és massa gran per a mi", diu. Afegeix que està content d'haver-se reconciliat en la confessió, però que no és digne de rebre Nostre Senyor; que, en tot cas, ja ho farà a la parròquia com un fidel més. (Tenia l'esperança de sortir aviat de la clínica).

És una resposta sorprenent, però molt d'acord amb el tarannà d'Espriu. A més, és profundament

cristiana. Fa seves les paraules del centurió de l'evangel·li i dels fidels a la missa: "No en sóc digne" (I sovint, nosaltres les diem tant rutinàriament, bo i pensant que sí, que en som, de dignes!).

No sabem res més d'aquest diàleg d'un home que havia fet el camí de la seva vida enmig de la incertesa, del neguit i de l'honradesa més escrupulosa pel que toca a la fe. No sabem res més d'aquella acceptació i d'aquella renúncia en el lliçó de la vida, a la frontera mateixa de la mort. Ni ens cal. L'impacte de la lliçó que ens acaba de donar, ens ha de fer discrets, reverents, acollidors en silenci. Una fe humil, com la d'aquell que no se sent segur de res i confia estar en mans de Déu sense veure-hi clar, ¿no és la fe que demana l'evangel·li, lluny de tota arrogància i seguretat? La vida de tot homes està marcada per la creu, "escàndol per als jueus i ridícula per als grecs". El gest religiós d'Espriu també és una interpel·lació per a tots: perquè no es pot mirar amb satisfacció o amb arrogància pels creients, ni amb menyspreu o indiferència pels altres. És la força i la feblesa d'una fe que cerca "amb sinceritat de cor".

Agnòstic i creient

Espriu s'havia declarat agnòstic, però "en el sentit exacte de la paraula, és a dir, aquell que no sap, ni pot afirmar res d'una manera concreta, sobretot en aquestes qüestions". És la dificultat i l'obscuritat de la fe. Déu no és pas fàcil, no és pas clar: "Déu m'és feixuga / constant, immensa falta d'ortografia. / M'avergonyeixo / perquè, si goso escriure'l / no sé de lletra".

El poeta de Sinera es plantejava amb seriositat i exigència la fe. No esquivava els interrogants. "Per

temperament, potser sóc religiós", havia dit; expressava que li agradaria morir en la fe de la seva mare i ser acollit per l'Església en una celebració litúrgica catòlica (com es va fer). En aquella darrera entrevista amb l'Espinàs ("Identitats"), havia parlat de Jesucrist, fent una extraordinària valoració de la seva figura. Al rector d'Arenys li donava les gràcies "sobretot per l'inaapreciable oferiment de les seves oracions, que prou que les necessito". I, finalment, es va confessar...

No és cap conquesta. És el final d'una recerca turmentada, una lliçó d'honestetat, d'humilitat. Lliçó per als no creients, però sobretot per a nosaltres, creients. La fe no és una seguretat per tirar en cara als qui no la tenen. Sinó que és un camí fosc, en la boira, en la confiança. Espriu, al final de la vida, no ho va rebre tot. Perquè no es tracta d'assegurar el passaport sigui com sigui. Però l'acceptació honorada de la fe és una lliçó: tant pels que practiquem la religió amb massa seguretat i arrogància, com per aquells que avui es muden amb una certa incredulitat esnob que "passa" o fa burla del problema religiós. Espriu ha esdevingut el signe d'una fe humil, com la del públic que no gosa, que no es considera digne de res més que de rebre el perdó.

Potser alguns tindran una fe més serena i joiosa. La religiositat s'encarna en el tarannà de cadascú, i la fe d'Espriu porta aquesta marca de la incertesa, de la dificultat. Però tanmateix ha lligat admirablement l'honradesa humana i la humilitat evangèlica.

Joan Busquets i Dalmau

Publicat a PUNT DIARI de Girona

ESPANYA

1.500 congressistes es reuniran a Madrid del 9 al 14 del pròxim mes de setembre

“Evangelització i home d'avui”

MADRID.— El Congrés sobre “Evangelització i Home d'Avui” se celebrarà a Madrid, del 9 al 14 del pròxim mes de setembre, amb la participació de 1.500 persones, representant a totes les diòcesis d'Espanya. Totes les sessions plenàries se celebraran en els locals de la Fundació Pau VI, Passeig Joan XIII, 3. Els nous sectors de treball o seminaris, en els quals es divideix el congrés, es reuniran en diversos centres pròxims a la fundació Pau VI, a la zona de la Ciutat Universitària. En cada seminari treballaran unes 150 persones dividides en petits grups. Heus aquí la relació dels sectors de treball, llocs on aquests es reuniran i responsables de la coordinació:

Sector de treball núm. 1: Cultura i mitjans de comunicació social. Es reunirà al Col·legi Ma-

jor “Mendel”, Passeig Joan XXIII, s/n. Responsables del sector: Antonio Blanch, Professor de la Universitat “Comillas”; Carlos Cabrera, membre de la J.E.C.; Manuel Unciti, periodista.

Sector del treball núm. 2: Món rural. Es reunirà en els locals de la Fundació Pau VI, Passeig Joan XXIII, 3. Responsables del sector: Donaciano Martínez, Vicari de Pastoral de Palència; Maruja del Amo, Presidenta Nacional del Moviment Rural Cristià; Angel Aguado, Consiliari Nacional del Moviment Rural Cristià.

Sector de treball núm. 3: Economia, treball i relacions laborals: Es reunirà al Col·legi Sto. Domingo, Glorieta presidenta García Moreno, 3. Responsables del sector: José Rodríguez Suárez, membre de la H.O.A.C.;

Francisco Salinas, Secretari de la Comissió d'Acció Social de Caritas Espanyola; Juan Rey, Coordinador de la Comissió Diocesana de lluita contra l'atur.

Sector de treball núm. 4: Camp polític i social: justícia, drets humans, pau... Es reunirà al Col·legi Major “Loyola”, Passeig Joan XXIII, 17. Responsables del sector: Joan-Enric Vives, Delegat Episcopal de Justícia i Pau de Barcelona; José Antonio Corraliza, professor de la Universitat Autònoma de Madrid; Demetrio Velasco, Director del Secretariat Social de la diòcesi de Bilbao.

Sector de treball núm. 5: Món de la salut. Es reunirà al Col·legi Major “Chaminade”, Passeig Joan XXIII, 9. Responsables del sector: Rudesindo Delgado, responsable del Departament Nacional de Pastoral Sanitària; José

Luis Redrado, Coordinador a Catalunya de la Pastoral Sanitària; Maria del Carmen Alvarez, metge.

Sector de treball núm. 6: Món de la marginació. Es reunirà al Col·legi Major “Roncalli”, Avda. Ramiro Maeztu, s/n. Responsables del sector: Víctor Renes, secretari de la Comissió de Desenvolupament Institucional de Caritas Espanyola; Gador Maldonado, responsable del Departament d'Acció Social de la CONFER femenina; Gabriel Pérez, Delegat Diocesà d'Acció Social de Mallorca.

Sector de treball núm. 7: Matrimoni i Família. Es reunirà al Col·legi Major “Berrospe”, Avda. de la Moncloa, 9. Responsables del sector: Dionisio Borobio, professor de la Universitat Pontificia de Salamanca; Miguel Angel Suarez, president Nacional del

Moviment Familiar Cristià; Mercedes Lozano de Gómez-Ferrer, membre de l'Equip Internacional dels Equips de la Mare de Déu.

Sector de treball núm. 8: Joventut. Es reunirà al Col·legi Major “Poveda”, C/. Isaac Peral, 60. Responsables del sector: José-Ramón Urbieta, Delegat Diocesà de Joventut, de Madrid; Pedro Escartin, Consiliari Nacional de la J.A.C.; Olimpia Aznar, Presidenta Nacional del Moviment Junior.

Sector de treball núm. 9: Educació i Ensenyança. Es reunirà al Col·legi “Ntra. Sra. del Buen Consejo”, C/. Juan Montalvo 30. Responsables del sector: Concha Solana, membre del Consell General d'Educació Cristiana; Maria José Fernández, membre de la FERRE; Carlos García Reven-ga, professor de ESCUNI.

Clarícies

L'existència

La nostra existència és un caminar sense parar. I quan volem adonar-nos de tot, ens trobem ja al final. És la vida una immensa antesala abans d'entrar a la vida veritable. Lligats a la matèria, molts voldríem paralyzar el temps. I no saben, els il·lusos, que això també és la mort. Recordem les fascinants paraules d'Edip: “Els sofriments, l'edat madura, i també la meua pròpia manera d'ésser, m'han ensenyat a condescendir en tot”. Perdonem i serem sempre perdonats.

Chesterton i Sitges

Quan passo per Sitges, recordo sovint la llarga estada que hi va fer el gegantí i admirable polemista anglès Gilbert Keith Chesterton. Ell va enamorar-se de la Blanca Subur, sobretot de les seves cases netes, del seu clima benigne i del paisatge de garrofers i de vinyars. Contemplava amb fruïció el somriure innumerable del mar. Fugitiu de les boires del nord, Chesterton l'amorosia l'ambient sa i reconfortant del mediterrani. En els darrers llibres que ell va publicar, hi ha un reflex de la llum sitgetana. L'intel·lectualitat catalana —sobretot Josep Maria Junoy— van rebre'l amb un escalf fervorós. Pensem que l'obra d'aquell “jutjar de la Mare de Déu” restarà com un dels més extraordinaris i desconcertants apologistes del Catolicisme.

L'ingenu

Recordo que un dia, l'important narrador i home de cor Joan Oller i Rabassa, celebrat autor de la penetradora novel·la **Quan mataven pels carrers**, va fer-me un retrat agudíssim de l'home ingenu. Venia a dir-me que el veritable ingenu és inesgotable en possibilitats. S'enganya ell mateix i enganya els altres, sense una espurna de malícia. Potser no els enganya; els dona sorpreses que no s'esperaven d'ell. En canvi, el maliciós no sorprèn. Hom ja s'ho espera tot d'ell. I acabà per dir-me amb aquella intuïció de gran novel·lista: L'ingenu és un apassionat.

La mentida

Un dels verbs més antics i que més s'ha practicat és “mentir”. La humanitat l'arrossega de fa molt temps. Tanmateix, potser avui dia es menteix amb més freqüència. És un verb usat, sobretot, per alguns diplomàtics, comerciants, polítics... Fins l'amor juga amb el verb amb mil cabrioles. La mentida degrada l'home i pot encendre l'odi. I mai no és útil d'encendre la rancúnia. Val a dir que no hi ha cap força dialèctica més reprovable que la falsedat.

Benestar

No anhelem l'opulència. Fugim de la malversació. Però propugnem una societat d'oci suficient, de mesurada i justa abundància. Cal pensar que Jahvé va conduir el “poble d'Israel” a una “terra bona i espaiosa: una terra que rajava llet i mel”.

Leandre Amigó

AJUDA'NS A SALVAR UNA VIDA!

• TELÈFONS DE LA VIDA:
204 71 11 i 247 31 20

- Centres d'acollida de mares amb problemes.
- Ensenyament de planificació familiar natural.
- Grups de joves PRO-VIDA que promouen una cultura de la vida.

PRO-VIDA
ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA
Bonaplata, 42, 1.º T. 204 71 11
08034-BARCELONA

COL-LABORI PERSONALMENT O FENT-SE SOCI

TELÈFONS DE LA VIDA A:

BARCELONA: Bonaplata, 42, 1er. - Tel. 204 71 11
BILBAO: Diputaión, 8, 4.º, 13 - Tel. 415 55 19
CÁCERES: Apartat 159 - Tel. 22 68 65
CADIS: Apartat 534 - Tel. 27 96 58
MADRID: Fuencarral, 41, 1.º - Tel. 231 93 15
MÀLAGA: Duquesa de Parcent, 3, 7.º - Tel. 22 18 61
PALMA DE M.: Pza. Sta. Eulalia, 7, 2.º, 3.º - Tel. 21 53 53

PAMPLONA: Apartat 349 - Tel. 26 16 18
OVIEDO: Pérez de Ayala, 3, 1.º - Tel. 25 91 31
SANTANDER: Burgos, 11, 2.º, 2.º - Tel. 37 64 05
SEVILLA: Asunción, 44, 2.º - Tel. 27 07 80
VALÈNCIA: Marqués de Zenete, 20, 14.º - Tel. 325 72 36
VALLADOLID: San Luis, 8, 3.º izq. - Tel. 29 94 71
VITÒRIA: Fundadora Siervas, 9, 1.º - Tel. 25 86 94

Servei de Colònies de Vacances (SCV)

Un ajut de l'Església infants, adolescents i

Finalitat del SCV

Ofereix una colla de serveis: xarxes de cases de colònies per a sortides, estades i colònies, beques per a colònies, informació, difusió de les activitats dels centres —fulletons, guies, premsa, ràdio— tramitació legal de notificacions d'activitats, subvencions i convenis econòmics, material pedagògic i didàctic, subvenció per a la formació de monitors, publicacions pròpies, fotografies, ten-

des de campanya, terreny d'acampada etc.

Objectius del SCV

Potencia la creació de nous centres d'esplai, el creixement i la consolidació institucional dels centres, la qualitat pedagògica i la identitat pròpia dels centres del SCV. També profunditza, proclama i defensa una línia comuna dels centres del SCV, compartint un projecte educatiu, for-

El Servei de Colònies de Vacances a (SCV) és una associació legalment constituïda. És un servei que l'Església de Barcelona ofereix a tota la societat en el camp concret de l'educació en l'esplai d'infants, adolescents i joves.

El SCV el constitueixen els centres d'esplai cristians que volen formar-ne part.

jant un estil propi, definint un model educatiu i essent fidels a les opcions bàsiques i a l'Església, de la qual en són part. Finalment col·labora en la formació dels

societat justa per a persones lliures; que ha optat per l'arrelament a un país Catalunya, que és el nostre, "l'espai d'història concreta que ens pertoca i un minúscul

territori per viure-la"; que ha optat per l'educació dels infants, petita i fràgil acció d'ajudar-se a esdevenir persones, una acció sense poder però amb la força de

Prestació generosa i altruista

En l'època d'estiu, quan tots els pares viuen més de prop les colònies seria un bon moment per informar de totes les institucions, oficials i privades, que organitzen uns dies d'esbarjo pels infants, adolescents i joves, en contacte directe amb la naturalesa.

Es impossible, però, donar una simple relació de tots els moviments que organitzen colònies d'estiu. Tots mereixen aprovació i coratge, tant més quan els que les organitzen i dirigeixen —ens referim a les institucions privades— no ho fan per motius lucratius, sinó moguts d'un amor en favor dels altres. Això és molt positiu, i és també "fer país" i "anar per feina".

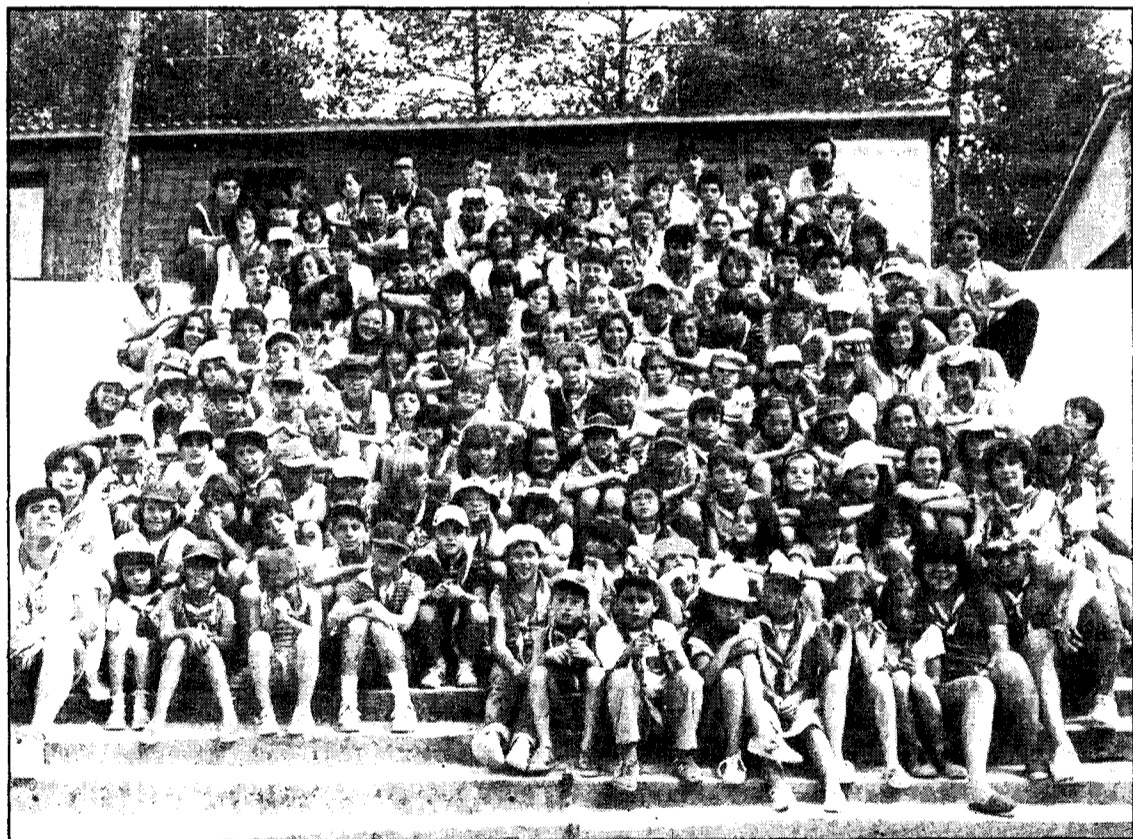
Una de les organitzacions més representativa i de més prestigi en aquest camp és el "Servei colònies de vacances" (SCV). És la primera entitat del temps lliure del bisbat de Barcelona i, amb la Coordinadora Catalana, a la qual estan units tots els bisbats de Catalunya, la primera del país. Només a Barcelona han sortit enguany 10.000 nens i nenes a colònies. Per altra banda això vol dir que més de 2.500 joves esmerçaran el seu temps de vacances a responsabilitzar-se com a monitors d'aquesta mainada.

Seria un error pensar que les colònies d'estiu són una solució pels pares, en el sentit que són com una substitució o un gran "cangur" o "guarderia" a l'aire lliure. Cal dir primer que com a moviment cristià, el SCV promou tota una pedagogia religiosa, en la qual els infants i adolescents opten per l'evangeli, on estan els valors integrals de l'home, expressats en les benaurances i encarnats en el Crist; opten també per un ajut als pobres i opten per la mateixa Església, lloc on es pot viure la fe d'una manera més autèntica.

Cal dir, però, que no s'esgota aquí el SCV. A través de l'Institut d'Educació en l'Esplai "Pere Tarrés" es fomenta i promou tot un estil educatiu: acollidor, actiu, tolerant i compromès ensems, obert i responsable. Per dur a terme i assolir aquest objectiu, aquestes dues entitats tenen molt en compte formació humana, tècnica i pedagògica dels monitors, amb trobades i jornades de reflexió, estudi, diàleg i debat.

Com es pot observar en aquestes pàgines centrals, el SCV és un dels moviments més reeixits que l'Església de Catalunya ofereix als pares, a les famílies, als pobles i al país.

Francesc Gamissans

Infants que han participat en una colònia del Centre d'Esplai de Vallirana.

monitors, en els aspectes humans, pedagògics i tècnics.

Tot això a través de trobades i jornades de reflexió, estudi i debat.

Una voluntat comuna

Per damunt de tot, el SCV és un voluntat comuna dels centres d'esplai que en formen part i de totes les persones que al darrera d'aquests centres fan possible, dia a dia, l'educació en l'esplai a casa nostra. Aquesta voluntat comuna s'expressa a través de la fidelitat a un projecte, que ha optat per l'esplai, perquè no es tracta d'un espai de temps sinó d'una actitud que com a tal pot transformar la vida de les persones fent-la més plena; que ha optat per no acceptar totes les coses tal com ens venen donades per la injustícia dels homes i que vol transformar la vida i que vol una

als

joves

Les travesses de muntanya, un altre tipus d'activitats que organitzen els Centres d'Esplai.

l'apropar persones i configurar actituds noves; que ha optat per l'Evangelí on es troben tots els valors de la plenitud del humà, tots els valors d'una educació integral expressats en les beneïncies i encarnats en el Crist i que, a través del Crist, en obrim la transcendència i ens sentim fills d'un mateix Pare; que ha optat pels pobres, pels senzills, pels qui no tenen cap poder, perquè per a ells és també l'educació i l'educació és, en definitiva, tasca de promoció humana i que ha optat per l'Església perquè és l'única manera de viure la fe, perquè és poble, és comunió, és signe.

Estil educatiu

Acolridor, que no margini ningú, ni faci diferències, ni per entrar ni a dins; que permeti la participació de tothom que s'hi senti atret.

Coeducatiu i sensible a la singularitat humana, perquè tot-

Celebració de l'Eucaristia en la trobada de monitors "Joresco-84"

hom trobi el camí personal de creixement i maduració, plegats i enriquits mútuament amb les diferències.

Actiu, perquè el protagonisme sigui del propis infants, dels

Per a molts infants i joves, l'estiu a casa nostra, és sinònim de colònies, campaments, casals i rutes. Darrera dels deu o quinze dies que solen durar aquestes activitats hi ha mesos i anys d'esforç, treballs i il·lusions. El Servei Colònies de Vacances de Barcelona ha canalitzat els més de vint anys de la seva existència cap a la consolidació i normalització del lleure infantil i juvenil.

El SCV és una entitat d'església que depèn directament de l'Arquebisbat de Barcelona i en la qual hi ha federats més de cent Centres d'Esplai cristians. Això fa que sigui la federació de Centres d'Esplai degana de casa nostra i amb més nombre de monitors i infants, fins i tot a la resta de l'Estat.

Aquests anys que el SCV porta al servei dels infants i joves li donen la perspectiva històrica necessària per fer balanços i constatacions respecte del moviment associatiu juvenil i del camp de l'educació en l'esplai des dels seus inicis a casa nostra d'una manera institucional.

Darrera de cada colònia hi ha moltes reunions de l'equip de monitors que la fan possible.

propis adolescents...; perquè la participació sigui l'eix de tota acció educativa.

Arrelat i popular, accessible a tots, compartint una identitat cultural que ompli de sentit molts actes.

Rigorós en la fidelitat, per a una educació responsable.

Tolerant, perquè no som amos de la vida dels infants.

Compromès amb tots els àmbits de la vida de les persones i per a una educació integral.

Obert a fer comunitat i a col·laborar amb altres instàncies educatives.

Promoció d'una institució educativa

El centre d'Esplai és una institució que intervé educativament en el temps lliure dels infants i adolescents, que proposa una manera diferent de viure el temps lliure per fer d'aquest un temps alliberador a través de l'actitud d'esplai. Que crida als joves a participar-hi, prendre responsabilitats i a fer possible la presència dels centres d'esplai.

I això ho fa a través del joc, de l'esport, de la descoberta, del treball, de l'aprenentatge, de la festa, de l'aventura...; a través del viure plegats moments im-

portants; i amb l'ajut de joves i adults que fan de monitors i que són i volen ser educadors.

Al llarg del curs

El Club d'Esplai intervé al llarg del curs en el medi quotidià dels infants; els caps de setmana, els dies feiners de manera continuada. I a les vacances, intervé en colònies i campaments, lluny de la quotidianitat de l'esplai —del lloc— i del temps —les vacances—, lluny de la família, en contacte amb un medi diferent, a ple camp, en intensa vida de grup i de col·lectivitat, amb activitats excepcionals.

Per un compromís actiu i responsable

I la primera constatació és l'evolució positiva que l'esplai i tot el que representa ha sofert. Aquesta realitat es veu en el constant augment del nombre de centres federats al SCV i del d'activitats, participants i monitors.

L'esplai, amb el seu vessant pedagògic, lúdic i de servei social ha arrelat. És normal que els nens i nenes formin part d'un Centre d'Esplai, i durant el curs, cada dissabte, hi participin. I encara és més corrent que molts nens i nenes vagin de colònies durant les vacances d'estiu.

Enguany, està previst que més de 10.000 infants participin en les activitats d'estiu que els centres del SCV organitzen. Això vol dir que més de 2.500 joves dedicaran el seu temps de vacances a responsabilitzar-se com a monitors d'aquesta mainada sense altre motiu que el servei, l'educació dels infants en el temps lliure i el seu amor cap als menuts.

Però els números no ens han d'impressionar. Per mou-

re i garantir la qualitat de la feina d'aquests joves, recordem-ho, totalment gratuïta, cal assegurar i afavorir una formació permanent que faci que els monitors més joves es conciencin, rebin continguts i adoptin actituds per a la seva tasca educativa.

A més, el SCV entén que els monitors que ja compten amb més anys d'experiència no han de deixar de banda la formació.

La responsabilitat de vetllar per una educació i un tracte de qualitat amb els infants, l'assumeix l'Escola de l'Esplai de Barcelona, que juntament amb el SCV, constitueix l'Institut d'Educació en l'Esplai Pere Tarrés.

L'Escola de l'Esplai, inscrita amb el n.1 en el registre d'Escoles de Formació d'Educadors en el Lleure de la Direcció General de Joventut de la Generalitat de Catalunya, ofereix els cursos de monitors i de directors segons els programes oficials i nombrosos cursos monogràfics i jornades de

tècniques on s'ensenyen activitats pràctiques i concretes a realitzar durant l'any de Club d'Esplai o a Colònies. A part, publica la revista Estris amb continguts teòric-pràctics especialitzada en l'educació en l'esplai.

El Servei Colònies de Vacances forma part de la Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai, entitat que aplega tots els SCV i Escoles de l'Esplai de diòcesis de Catalunya.

Amb tot aquest gran moviment, el SCV, a part de potenciar la nova creació de Centres d'Esplai i la normalització dels ja constituïts, pretén que els nois i noies, quan hagin passat per totes les etapes del centre d'esplai, posseeixin els elements necessaris per poder, en cada moment, adoptar un compromís actiu i responsable, prenent unes opcions sobre la societat i el país, el seu desenvolupament i renovació.

Jordi Roigé i Solé

CALENDARI

Diumenge, 11 d'agost. XIX del temps ordinari. Santa Clara verge fundadora; Santa Susanna, màrtir i Sant Tiburci, màrtir.

El sol surt a les 4,55 i es pon a les 6,56 hora solar.
Festa major a Santa Susanna.

Dilluns, 12 d'agost. Sant Anicet, màrtir. Santa Hilària i Santa Felicitíssima, màrtirs.

Dimarts, 13 d'agost. Sant Poncià, papa màrtir; Sant Hipòlit, màrtir i mestre.
Festa major a Sant Hipòlit de Voltregà.

Dimecres, 14 d'agost. Sant Eusebi, confessor; Sant Calixte, bisbe i màrtir. Santa Atanàsia, vidua monja.

Dijous, 15 d'agost. L'Assumpció de la Mare de Déu. Sant Tarsici, màrtir. Festa major a Arenys de Mar, Amer, Badalona, Banyoles, El Bruc, Cardedeu, Castelldefels, Falset, Manlleu, Martorell, Moià, Porqueres, Santa Maria de Corcó, Vilabertran i molts altres pobles.

Divendres, 16 d'agost. Sant Esteve rei d'Hongria, Sant Roc, confessor i Santa Serena, emperatriu.

Festa major a Amposta, Hospitalet de Llobregat, Malgrat, Santa Coloma de Cervelló i Santa Maria d'Horta.

Dissabte, 17 d'agost. Sant Jacint, dominic i Sant Mamés, màrtir. Festa major a Les Franqueses del Vallés i Riumors.

Assumpta al Cel

La Mare de Déu fou elevada per damunt de totes les grandeses creades i les seves gràcies han perfumat tot l'univers. El Creador de totes les coses havia reposat en Ella, com en el santuari que s'havia triat. Jesús recompensà la seva Mare acollint-la triomfalment al cel i glorificant aquell Cos sacratíssim en el qual s'hi hostatjà complidament. Al·leluia!

L'ESGLÉSIA CELEBRA

11 d'agost. Diumenge XIX de durant l'any. Lectures: Primera, 1 R 19,4-8, S 33, segona Ef 4,30-5,2 tercera, Jo 6,41-51.

12 d'agost. Dilluns de la setmana XIX de durant l'any. Lectures: Primera, Dt 10, 12-22, S 147, segona Mt 17,21-26.

13 d'agost. Dimarts de la setmana XIX de durant l'any. Lectures: Primera, Dt 31,1-8, Dt 32,3-4.7.9.12, segona Mt 18,1-5.10.12-14.

14 d'agost. Dimecres de la setmana XIX de durant l'any. Lectures: Primera, Dt 34,1-12, S 65, segona Mt 18,15-20.

Vigília de l'Assumpció. Lectures: Primera 1Cr 15,3-4.15-16; 16,1-2, S 131, segona 1C 15,54-57, tercera Lc 11,27-28.

15 d'agost. Dijous. ASSUMPCIÓ DE LA MARE DE DÉU. Lectures: Primera, Ap 11, 19a; 12,1-6a.10ab, S 44, segona 1C 15,20-26, tercera Lc 1,39-56.

16 d'agost. Divendres de la setmana XIX de durant l'any. Lectures: Primera, Js 24,1-13, S 135, segona Mt 19,3-12.

17 d'agost. Dissabte de la setmana XIX de durant l'any. Lectures: Primera, Js 24,14-29, S 15, segona Mt 19,13-15.

HOMES I INSTITUCIONS

Assumpció

Assumpció. Cel diàfan, d'un blau mai vist.

L'hora d'impregnar-se de la divinitat. Total imantació de la criatura predilecta. Instants de transparència íntegra.

La mirada atenta és allí on la "Dona guarnida de sol", empesa per la força arravatadora de l'Esperit que bull en el seu interior, va escalant els cims.

Tota la creació s'extasia. Tots admirem profundament embadalits la Verge que, tot alenat Déu, es dirigeix cap al desitjat Repòs.

Al seu pas tothom s'inclina. Fragàncies tan divines es difonen tot embriagant-nos. Com àguila rabent s'enlaira cap als cims. Vol sostingut, vol joiós, vol immortal.

Els ulls de l'Espòs l'han ferida. Radiant n'és de la rosada celestial. Goig intensíssim inunda la seva ànima. La mirada tendra i penetrant de l'Amat la captiva en dolç somni.

Fèrtilment ungida pel Bell Amor, Ella se'ns en va. L'anhel del seu Cor li fa traspasar el llindar del que és sensible. La nostàlgia del bes etern obliga en certa manera el Senyor a anar devers Ella.

Heus aquí com tot un Déu, encisat de la seva bellesa, surt al seu encontre; la ve a buscar. I Ella se'ns en va... i ens deixa sols, orfes.

Maria, la nostra Mare, se n'ha anat... No podem ja seguir les empremtes en la seva ascensió. Ella, deixant darrera seu tota una plèiade d'estels, es perd en l'univers, immersa en la immensitat.

Oh, quin cel el d'aquest dia! La veiem penetrar la regió del més enllà. I en el nostre cor nostàlgic es confonien el goig i la tristesa. Goig en saber-la feliç... Tristor, ja que ens sentíem molt sols. Però no, no ens ha deixat.

En veritat, Ella se n'ha anat. Però sempre, amb el seu Jesús, ens dona la mà en les nostres escalades interiors.

No permet que el vaixell de la nostra vida sotsobri a les envestides del mar brau. Ens convida a estrènyer el seu mantell eteri, i aleshores ja no tenim por de la llarga marxa. Ni tan sols per un moment ens oblida. Deixa que, agafats als seus braços, salvem les dificultats amb les quals l'enemic ens escomet sense treva. Aferrats a les fimbries del seu vestit, el comiat al món fal·laç se'ns fa més fàcil.

Tot contemplant-la, el pensament s'allunya de la matèria, fixat tan sols cap a l'únic Objecte de les nostres aspiracions. En Ella, l'òrbita de l'egocentrisme s'anul·la i queda immersa en la gran òrbita desbordant de saba divina.

Tot avançant "amb vigor creixent", els anhels de l'ànima correran, volaran, enco-

ratjats per Aquella "que habita les hortes".

En el seu blanc tan pur, la Llum sorgeix resplendent. En el seu aspirar la Vida sacia el nostre amor.

Tot corrent vers la Pàtria, prenem del seu pit la violeta de la humilitat, el lliri de la puresa i la rosa de la caritat, i ens les col·loquem en el nostre. Tres herències ens ha deixat en el nostre pelegrinatge que ens revesteixen del que Ella és i que ens obriran el Palau del Rei.

El reconeixement sincer del que som, serà un enlairar-se dins el sublim. La rectificació de tot impuls, serà una transparència en la claredat. La conjunció ordenada d'i-

dees i afectes serà infondre's en la "flama que es consum sense fer-nos penar."

Maria, Mare de Déu i Mare nostra, mai no ens abandona ni ens abandonarà. No pot. Que no l'abandonem nosaltres.

Ella, sempre Mare, no ens deixarà fins que no ens veurà transformats, plens, deificats en l'Amor Glorificant, l'Únic Centre al qual s'aboca irresistiblement tota la força del nostre esperit. (1)

P. Jordi M. Bou i Simó
monjo de Poblet

(1) "Maria Mare Verge", Editorial Claret, Barcelona, 1984, ps. 136-137.

D'ACÍ I D'ALLÀ

El sembrador de discordia

Poc després d'una festiva sobretaula entre col·legues, sempre hi ha el portanoves maligne que ve a informar a un col·lega absent que allà es digué d'ell tal o qual paraula desdeñosa de la qual, aquest, naturalment, queda ressentit. El portanoves, exampador de cogula, que va i repeteix paraules deslligades de la cordialitat amb que foren dites, el comparo al pobre disminuït idiota que no és capaç de repetir la historieta que se li acaba de contar, sinó que repeteix, solament, retalls de la mateixa, com si la historieta no fos, tota ella, un conjunt melòdic. Aquell —capellà o laic— que per a dividir els germans, talla els fils intencionals benevolents que lligaven algunes paraules i les repeteix desconectades posant-hi verí, a més de persona dolenta i sembradora de discòrdia, és, francament, idiota...

Pere Campàs Bonay
Monestir de l'Estany

claret

Roger de Llúria, 5 - Barcelona-10 - Tel. 301 08 87

XERPA

Per a la recerca de Déu al BUP/FP.

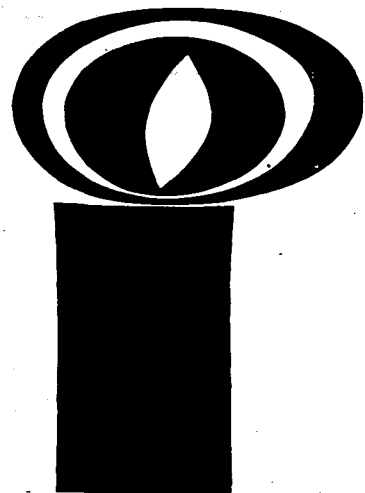
Zum Boix-Masramon
Col·lecció CATEQUESI n.º 9

Ni que sovint no ho diguin, també els nois i noies que avui emplen els nostres centres de BUP/FP estan buscant. Aquí rau un gran desafiament per als seus professors de religió. Caldrà posar-se amb ells en camí de recerca de Déu i del sentit cristià de l'existència. Com aquells xerpes que gràcies al seu enginy, resistència i perícia fan possible el bon èxit de l'expedició.

Més que no pas entretenir-se a plantejar la conveniència d'unes classes de religió a l'escola, aquest llibre desitja desvetllar la creativitat per fer-les suggestives obertes als signes del temps, orientades per les pistes del Vaticà II.

GUARDONAT AL BALDIRI REXACH 1983

Editorial Claret

ESCOLTEM LA PARAULA

CICLE LITÚRGIC "B" DIUMENGE
XIX DURANT L'ANY

A cura de les
monges benedictines.
Monestir de
Sant Pere de les Puel·les.

Glossa i monicions:

Montserrat Mercader

Evangelista Sant Joan.

EL PA DEL CAMINANT

Elies fugitiu cap a la muntanya de l'Horeb cau en una depressió insuportable, i demana al Senyor que li llevi la vida. Nosaltres també sovint podem arribar a un ensorrament semblant però l'àngel del Senyor, potser un germà, ens confortarà amb la seva paraula, amb el pa del caminant. Amunt, doncs!

Lectura del primer llibre dels Reis (19:4-8)

En aquell temps, Elies caminà durant un dia pel desert, s'assegué a l'ombra d'una ginestera i demanà la mort, pregant així: "Ja n'hi ha prou, Senyor. Preneu-me la vida; no he de ser més afortunat que els meus pares, que també han mort". Després s'ajagué sota aquella ginestera i s'adormí. Mentre dormia, un àngel el tocà i li digué: "Aixeca't i menja". Llavors veié al seu capçal un pa cuit sobre pedres i un cànir d'aigua. Menjà i begué, i s'adormí altra vegada. L'àngel del Senyor el tornà a tocar i li digué: "Aixeca't i menja, que tens molt de camí a fer". Ell s'aixecà, menjà i begué, i amb la força d'aquell aliment caminà quaranta dies i quaranta nits, fins que arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu.

Jesús, Pa de Vida

L'evangeli d'avui és un fragment de la discussió de Jesús amb els jueus a la sinagoga de Cafarnaüm. Un discurs que anomenem del Pa de Vida. És un regal magnífic de l'evangelista sant Joan.

Jesús acabava de realitzar la multiplicació dels pans i dels peixos i davant l'estusiasme de la multitud que veia en Ell el profeta que havia de venir i va a trobar-lo, intenta d'elevat a un nivell més alt la seva petita fe.

Del menjar corporal amb que els havia alimentat la vida natural, els introdueix al pa misteriós que és Ell mateix. Amb els cercles concèntrics, tan característics en l'evangeli de sant Joan, amb els quals va desenrotllant una mateixa veritat, Jesús es manifesta com l'enviat del Pare i un cop i un altre els va dient i repetint que Ell és el pa viu baixat del cel, i que dona vida, que Ell és l'únic que ha vist el Pare, que ningú no va cap a Ell si el Pare no l'atreu, que els qui creuen tenen vida eterna. Ser instruïts per Déu, sentir el seu ensenyament, què millor podem desitjar? I Jesús ens ho assegura citant el llibre dels Profetes. Ell és la gran revelació, creure en Ell és la vida eterna.

Serà el moment decisiu per a molts dels qui el segueixen: els qui reconeixen en Ell la seva relació amb el Pare i la missió que n'ha rebut, el misteri de la seva persona, i els qui no veuen en Ell més que aquell de qui coneixen els pares, el fill de Josep.

Jesús respon a aquestes murmuracions proclamant-se "el pa de vida", insistint de nou en el que havia dit abans; i encara, en les paraules "el pa que jo donaré és la meua carn", introdueix ja el misteri de l'eucaristia. Perquè és en l'eucaristia on s'estableixen les relacions més profundes dels deixebles amb Crist Jesús i és en aquest sacrament on es veu més el vincle que uneix Jesús al Pare. L'eucaristia és el gran misteri de la fe.

Els murmuradors s'apartaran definitivament de Jesús, però la fe dels qui creuen s'anirà aprofundint.

També vosaltres em voleu deixar? preguntarà Jesús als seus deixebles. I Pere fet boca dels creients, respondrà per tots: Senyor, a qui aniríem? Només Vós teniu paraules de vida eterna i nosaltres creiem que Vós sou el Sant de Déu.

QUE N'ÉS DE BO EL SENYOR!

És un salm que ens porta a assaborir que n'és de bo el Senyor! És una exultança de la seva bonesa, s'hi rabeja. El salmista evoca els pobres i els humils, els qui millor el comprendran, aquells en qui es complau el Senyor. Els escolta i els salva del perill, quan giren cap a Ell la seva mirada, els inundarà de llum. Siguem d'aquests!

Salm 33:2-3,4-5,6-7,8-9 (R:9a)

Beneiré el Senyor en tot moment,
tindrè sempre als llavis la seva lloança.
La meua ànima es gloria en el Senyor;
se n'alegraran els humils quan ho sentin.

R. Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.

Tots amb mi glorifiqueu el Senyor,
exalcem plegats el seu nom.
He demanat al Senyor que em guiés;
ell m'ha escoltat, res no m'espanta. R.

Alceu vers ell la mirada i us omplirà de llum;
i no haureu d'abaixar els ulls avergonyits.
Quan els pobres invoquen el Senyor,
els escolta i els salva del perill. R.

Acampa l'àngel del Senyor
entorn dels seus fidels, per protegir-los.
Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor;
feliç l'home que s'hi refugia. R.

SEGELLATS PER L'ESPERIT

Som marcats per l'Esperit que és amor. En Ell, ens diu sant Pau, serem reconeguts com a fills estimats. llancem lluny tot el que no escau a aquesta condició. La dolenteria, el desamor contristarien l'Esperit que ens és vida. Ell ens empeny a estimar com el Crist.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (4:30-5:2)

Germans, no entristiu l'Esperit Sant amb què Déu us ha marcat per reconèixer-vos el dia de la redempció final. Lluny de vosaltres tot malhumor, mal geni, crits, injúries i qualsevol mena de dolenteria. Sigueu bondadosos i compassius els uns amb els altres, i perdoneu-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist.

Sou fills estimats de Déu: imiteu el vostre Pare. Viviu estimant, com el Crist ens estimà: ell s'entregà per nosaltres, oferint-se a Déu com una víctima d'olor agradable.

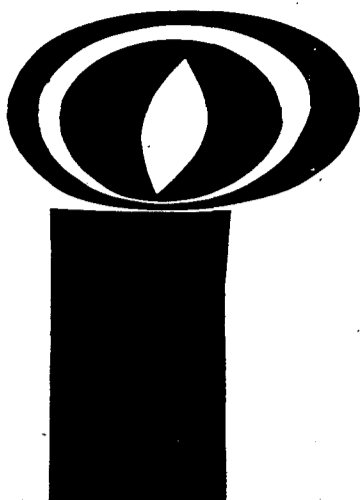
INSTRUÏTS PER DÉU

Jesús és el camí vers el Pare. Però també Jesús ens diu que ningú no va cap a Ell si el pare no l'atreu. No posem traves humanes al seu ensenyament perquè pugui donar-nos la vida eterna dels creients.

Evangelí segons sant Joan (6:41-51)

pata. R.

En aquell temps, els jueus murmuraven de Jesús perquè havia dit que era el pa baixat del cel, i es preguntaven: "Aquest, ¿no és Jesús, el fill de Josep? Nosaltres coneixem el seu pare i la seva mare, ¿i ara diu que ha baixat del cel?" Jesús els digué: "No murmureu entre vosaltres. Ningú no pot venir a mi si no l'atreu el Pare que m'ha enviat. I els qui vénen a mi, jo els ressuscitaré el darrer dia; Diu el llibre del Profetes que tots seran instruïts per Déu. Tots els qui han sentit l'ensenyament del Pare i l'han après vénen a mi. No vull dir que algú hagi vist mai el Pare: només l'ha vist el qui ve de Déu; aquest sí que ha vist el Pare. Us ho dic amb tota veritat: els qui creuen tenen vida eterna. Jo sóc el pa que dona la vida. Els vostres pares, tot i haver menjat el manà en el desert, moriren, però el pa de què jo parlo és aquell que baixa del cel perquè no mori ningú dels qui en mengen. Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meua carn: perquè doni vida al món".

ESCOLTEM LA PARAULA

15 D'AGOST
L'ASSUMPCIÓ DE LA MARE DE DÉU

A cura de les
monges benedictines.
Monestir de
Sant Pere de les Puel·les.

Glossa: Clara Farnés
Monicions: Roser Pujol i Tort

Evangelista Sant Joan.

“APAREGUÉ AL CEL UN GRAN PRODIGI: UNA DONA QUE TENIAS EL SOL PER VESTIT”

Aquesta lectura de l'Apocalipsi ens parla, d'una manera poètica i simbòlica, de la Pasqua de la Mare de Déu. Maria, la senzilla i humil noia del poble, ha arribat a la màxima dignitat que pot assolir una criatura humana: Mare de Déu. I per la gràcia del seu Fill ha vençut la mort. El seu Fill, el Messies, no ha pogut ser devorat pel drac, —pel pecat—, sinó que per la resurrecció ha assolit la victòria del nostre Déu i regna pels segles. La Mare de Déu —com l'ha anomenada sempre el nostre poble català—, és figura i primícia de l'Església que ha d'arribar a la plenitud de la glòria.

Lectura del llibre de l'Apocalipsi: (Ap. 11, 19a; 12,1. 3-6a. 10ab)

El santuari del temple de Déu que hi ha en el cel s'obrí, i dins el temple aparegué l'arca de l'aliança de Déu. Llavors aparegué en el cel un gran prodigi: una dona que tenia el sol per vestit, la lluna sota els peus i duia al cap una corona de dotze estrelles. Al mateix temps aparegué en el cel un altre prodigi: hi havia un gran drac rogenç, que tenia set caps i deu banyes. Als set caps duia set diademes, i la seva cua arrossegà la tercera part de les estrelles i les llançà a la terra. El drac s'aturà davant la dona per devorar-li el fill així que nasqués. La dona posà al món un fill, un noi que ha de governar totes les nacions amb el ceptre de ferro; el seu fill va ser endut cap a Déu i cap al seu setial, i la dona va fugir al desert, on Déu li havia preparat un lloc. Llavors vaig sentir al cel una veu que cridava amb tota la força: “Ara és l'hora de la victòria del nostre Déu, l'hora del seu poder i del seu Regne, i el seu Messies ja governa”.

“LA REINA - L'ESPOSA - ET VE A LA DRETA”

El salm 44 és epitalàmic i canta les noces d'un rei. L'Església hi ha vist sempre la profecia que recorre de cap a cap el poema i que només troba la seva plenitud en Crist. Ja la carta als Hebreus (Heb. 1, 8-9), ha llegit aquest salm com un salm messiànic, i la litúrgia l'ha aplicat sempre a Crist, l'Espòs, i a Maria, —l'Església—, l'esposa estimada.

Salm responsorial: Salm 44, 10. 11-12 ab. 16. (R.: cf. 10b)

La princesa t'espera enjoiada,
l'esposa et ve a la dreta, vestida amb or d'Ofir.

R. Teniu la reina a la dreta vestida amb brocats d'or.

Escolta, filla, estigues atenta,
oblida el teu poble i la casa del teu pare;
el rei està corprès de la teva bellesa.
És el teu senyor: fes-li homenatge. R.

Conduïdes entre cants de festa,
s'acosten al palau del rei. R.

Visió del misteri pasqual en Maria

Amb raó diem que celebrem en aquest dia la Pasqua de l'estiu, la Pasqua en Maria. ¿Què és la Pasqua sinó el pas d'aquest món al Pare acomplert per Jesús, i que, en seguiment d'ell, va fent la humanitat, cadascun de nosaltres i fins i tot la creació sencera?

En la “dona vestida del sol”, veiem, si, Maria arribada a terme, realitat, però també figura de l'Església ara pelegrina, de la humanitat ara pelegrina, cap al mateix terme on en aquest dia contemplem Maria.

I aquesta contemplació ens omple d'esperança: l'home no és pas —com diu Sartre—, “una passió inútil”, no caminem cap a la mort sinó cap a la VIDA, cap a una plenitud com la que en aquesta solemnitat ens vol expressar l'Apocalipsi dient-nos: “Aparegué en el cel un gran signe: una dona vestida del sol, amb la lluna sota els peus, i sobre el cap una corona de dotze estrelles”. Veiem en aquest signe Maria, però hi veiem principalment la humanitat salvada.

És l'obra de l'amor fidel de Déu envers l'home acomplerta per Jesús, el Fill de Déu i de Maria, que “ha de governar totes les nacions amb el ceptre de ferro”, ceptre de ferro que no deu ser sinó l'Amor, l'Amor tenaç de Déu sempre fidel a l'home, encara que aquest visqui distret i fins i tot d'esquena a Déu.

Sant Pau ens fa contemplar també el terme del pelegrinatge de la humanitat: “Jesús posarà el Regne en mans de Déu, el Pare. El darrer enemic destituït serà la mort, perquè ell ho ha posat tot sota els seus peus”. El Pare ho ha posat tot sota els peus de l'HOME, de Jesús,

però del Jesús total. “Què és l'home?”, ens preguntem amb el salm 8: “l'heu coronat de glòria i d'honor”...

Maria ens ensenya el camí per arribar a aquest terme inimaginable, i ens diu el tarannà de Déu: el camí, la FE, la fe bíblica que és FE-AMOR, fe amor basada en la humilitat que ens posa en el nostre lloc de criatures embolcades en l'Amor infinit del Pare com un nadó en braços de la mare, alegres amb la joia de l'amor, alegres en la pròpia pobresa i la pròpia limitació, perquè sabem que participem de la plenitud del TRANSCENDENT que un dia, el DIA DEL SENYOR, ens omplirà del tot.

És possible ja ara la vida humana, per la fe, la pobresa, l'amor” (G. Mora): la vida humana, la que el Senyor des de l'eternitat ha disposat per a l'home, la vivim ara per la fe i l'amor, i, paradoxalment, per la pobresa, pobresa que és llibertat, que és adhesió a l'Absolut i en ell a tot el creat, però amb puresa de cor.

Maria, en el seu “Magnificat” ens diu el “tarannà” de Déu: “Derroca els poderosos del sol i exalta els humils; omple de béns els pobres, i els rics se'n tornen sense res”. Els que se senten rics no deixen espai lliure a Déu, i Déu no els pot omplir, no es pot donar a ells, perquè estan plens dels dons petits i en fan el seu absolut. Els qui se senten pobres, obren el cor i les mans per acollir el “DO DE DÉU”, i és aquest DO DE DÉU el que els fa exultar, lloar el Senyor, viure en el goig d'una ESPERANÇA certa. I, amb el cor eixamplat, estigim i serveixem els germans com Maria que “se n'anà diligent a la muntanya” i ajudà Elisabet tot el temps que la necessità.

“CRIST, EL PRIMER. DESPRÉS, ELS QUI SÓN DEL CRIST”

Els exegetes diuen que l'antítesi Adam-Crist no se situa, només, en el pla material —mort i resurrecció corporal—, sinó en el pla de l'home sencer —mort pel pecat i vida en la justícia—, és a dir, en la santedat. La Mare de Déu, més que cap altra criatura humana, va restar unida al sofriment i a la mort del Crist. Ara, ella que és del Crist més que ningú, és associada a la seva victòria sobre la mort i el pecat.

Lectura de la primera carta de St. Pau als cristians de Corint: (1 Cor. 15, 20-26)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist. Cadascun al moment que li correspon: Crist el primer, després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el Regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort.

“FELIÇ TU QUE HAS CREGUT. EL TOTPODERÓS OBRA EN MI MERAVELLES. EXALÇA ELS HUMILS”

Per boca d'Elisabet, l'Església avui lloa la fe de Maria: “Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber es complirà.” ¿Hi hem pensat que la Mare de Déu, com nosaltres vivia de fe? ¿Que era la “Virgo fidelis”, la Verge fidel que acceptava plenament el disseny de Déu sobre ella. Per això ara la lloem, servint-nos del seu mateix Càntic, aquesta “gran síntesi de la teologia de la salvació que és el Magnificat”, com ha dit tan bé un teòleg dels nostres temps (Cf. “L'idol i la veu”, J. Vives, S.J.). La festa d'avui ens diu “que efectivament es compleixen les antigues promeses de justícia, ratificades al Magnificat.”

Evangelí segons Sant Lluc: (Lc. 1, 39-56)

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà, entrà a casa de Zacaries i saluda Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: “Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. ¿Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà”.

Maria digué: “La meua ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva, perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa. Des d'ara totes les generacions em diran benaurada, perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. El seu nom és sant, i l'amor que té als qui creuen en ell s'estén de generació en generació. Les obres del seu braç són potents: dispersa els homes de cor altiu, derroca els poderosos del sol i exalta els humils. Omple de béns els pobres, i els rics se'n tornen sense res. Ha protegit Israel, el seu servent, com ho havia promès als nostres pares; s'ha recordat del seu amor a Abraham i a la seva descendència per sempre”.

Maria es quedà tres mesos amb ella, i després se'n tornà a casa seva.

LA BÍBLIA A L'ABAST

No "ideologitzem" la comunió

La imprescindible comunió eclesial no és cap idea brillant servida per enlluernament d'ànimes selectes o d'afecionats a les utopies. La comunió és exigència d'encarnació en la vida concreta del grup o del poble. Per això també és exigència de conversació. El contrari de la comunió és la repulsió, que pot passar per fer fugir els altres o per l'escapada personal. La comunió ens porta a acollir i a deixar-nos acollir. És una actitud moral que incideix en la vida concreta de cadascú i de cada moment. I que ens fa viure la càrrega immensa d'amor que Déu ha posat en la nostra existència humana. **Sou fills estimats de Déu: imiteu el vostre Pare** (v. 5:1). El pitjor que ens pot passar en la nostra vida cristiana és que acabem "ideofogitzant" la comunió. Convertint-la en un bell ideal eteri, inabastable. I desgraciadament és el que ens passa sovint. Llavors cadascú de nosaltres es queda sol amb la seva raó, es converteix en solitari ni que sigui enmig de la multitud i fa impossible la comunitat. El pecat de l'egoisme esterilitza l'obra de Déu. Ens converteix en una illa incognoscible. **No entristiu l'Esperit Sant amb que Déu us ha marcat per reconèixer-vos el dia de la redempció final** (v. 4:30).

La comunió, exigència d'encarnació

(Ef 4:30-5:2)

Teologia de la "bona educació"

La bona educació, saber comportar-se com cal i fer-ho, no té pas massa bona premsa en el nostre món actual. Hem abandonat a les golfes els antics manuals d'urbanitat i ens hem llençat a la pràctica de l'agressivitat per sistema i com a demostració del nostre poder. I mentrestant ens embadalim amb totes les ideologies comunitaristes. El fet és que no hi ha ningú que sigui capaç de lligar res. Tot-hom estira el rest per la punta que li convé. És molt possible que un dels factors de la decadència de la "urbanitat" sigui fruit de la buidor teològica a la qual la vam sotmetre. Una mena de postura càndi-

da, idealitzadora de l'home naturalment bo, o de la força indefugiblement humanitzadora de la civilització urbana. El ciutadà era el prototipus de l'home fi enfront del rústic pagerol avesat a viure al ras, a observar molt i a callar massa. Ens conveníem que Déu no hi tenia cap paper a jugar en aquest procés d'urbanització. I vam crear una societat sense ànima. Sant Pau exhorta els efesis a ser "ben educats" per exigències de fe. **Viviu estimant, com el Crist ens estimà: ell s'entregà per nosaltres, oferint-se a Déu com una víctima d'olor agradable** (v. 5:2). Per això Crist ens ha reunit en la comunió eclesial que és signe i eficàcia del regne de Déu present ja en aquest món. I la consigna evangèlica és: **(Feu als altres**

tot allò que voleu que ells us facin. Això és el que manen els llibres de la Llei i dels profetes (Mt 7:12). Que és molt més que el que recomana la dita popular del que no vulguis per a tu no ho vulguis per a ningú. El nervi teològic de la "urbanitat".

La bondat com a professió de fe

Lluny de vosaltres tot malhumor, mal geni, crits, injúries i qualsevol mena de dolenteria. **Sigueu bondadosos i compassius els uns amb els altres, i perdoneu-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist** (.. 4:31-32). Abans l'Apòstol havia recomanat als efesis que diguessin a tothom la veritat, que si s'enfadaven amb algú no fessin res de mal, que no robesin, sinó que treballassin per subvenir les pròpies necessitats i per poder ajudar els necessitats, que no pronunciessin paraules que deixen mal regust als qui les senten, sinó paraules oportunes i dites amb intenció de fer el bé (vv. 4:25-29). I tot plegat com una exigència de la fe en el Crist salvador. **Vosaltres sou poble sant** (v. 5:3). La bondat i les "bones formes" tenen sentit quan són expressió d'un interior il·luminat per la bondat de Déu. I quan, tenint presents les persones i les circumstàncies concretes que ens envolten i vivim, lluitem per vèncer el nostre egoisme aïllant i ens obrim del tot a la caritat dels germans. Llavors la comunió és possible.

Josep M. Aragonès

Cultura científica

"... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots."
Antonino Zichichi

"Dels quatre elements als quarks"

28 - C. T. R. Wilson i la cambra de boira

Perrin, amb el seu càlcul del nombre d'Avogadro a partir del moviment brownià, ens mostra la realitat de les molècules i dels àtoms i les seves petíssimes dimensions. Aquestes ens feien saber que era impossible veure directament els àtoms o qualsevol partícula subatòmica. Però no podríem "veure'ls" indirectament d'alguna manera? Quan Perrin fa els seus càlculs ja es tenen a mà tres procediments per detectar partícules: la pantalla luminescent, que brilla amb llum verda si hi arriben raigs intensos, la placa fotogràfica, que s'impressiona amb els raigs, i la cambra d'ionització on els raigs produeixen ions, dels quals es medeix la càrrega total amb un electròmetre. Cal afegir, el 1908, a aquests tres procediments, la pantalla luminescent d'Erich Regener que fa una guspira o espurna de llum per cada partícula alfa que hi vagi a parar, l'aparell de Geiger per comptar una per una les partícules ionitzants, que es perfeccionarà fins a esdevenir el 1928 el conegut "comptador Geiger-Müller". Però tot això no satisfia encara els investigadors de l'àtom que somniaven a tenir un procediment millor per "veure" les partícules.

Charles Thomas Rees Wilson (1869-1959)

Aquest físic escocès, des-

prés d'estudiar a Manchester, entrà al laboratori Cavendish a les ordres de J.J. Thomson. Ja s'havia dedicat a altres coses quan el 1895, després d'estudiar la formació de la boira i els núvols, publica un treball sobre la condensació del vapor d'aigua en forma de petites gotetes, que fan la boira, sobre partícules en suspensió, que es produeix tot seguit si l'aire saturat d'humanitat tancat en una cambra s'expandeix ràpidament produint-se un augment de volum que provoca el seu refredament.

La idea exposada en aquell treball va fer pensar el nostre home: les partícules sobre les quals es formen les gotetes d'aigua poden ésser ions, i els ions poden venir engendrats per raigs alfa, o raigs catòdics o els que siguin. Una cambra, doncs, en aquelles condicions podria senyalar el pas dels raigs ionitzants que es volguessin estudiar. Provem-ho... Però els primers resultats foren decepcionants. No era fàcil aconseguir que l'aire fos tan pur que només hi apareguessin gotetes al voltant dels ions. A més calia provocar l'expansió molt de pressa i tenir una cambra fotogràfica ràpida, amb la boira ben il·luminada per veure-hi bé el pas dels raigs... Eren moltes les coses que calien! Però Wilson no s'espantà; era un home de gran paciència i molt constant en tot el que feia... I l'onze de

maig de 1911 ja pot comunicar que el seu aparell pot fotografiar el pas de partícules alfa. Dos anys més tard noves millores ja fan ben manejable el seu invent que és capaç d'obtenir vistoses fotografies de trajectòries corpusculars.

Essencialment la seva "cambra de boira" és una gran caixa, plena d'aire net saturat d'humanitat, amb una cara de vidre ben transparent, tancada hermèticament per un gros èmbol que es pot accionar amb rapidesa. Davant la cara transparent hi ha dues cambres fotogràfiques que es disparen automàticament poques dècimes de segon després de l'expansió de l'èmbol. I ja podem "veure" volar els àtoms! Evidentment el que apareix en la fotografia, com a resultat de fer-hi penetrar raigs de partícules i estirar l'èmbol, no són les partícules, ni els ions que elles provoquen, sinó les gotetes d'aigua condensades sobre els ions, però això és suficient per veure amb error inferior al mil·límetre la trajectòria corpuscular.

Wilson rebé pel seu invent el premi Nobel de física el 1927.

Aplicació de la cambra de boira

Aquest invent és el punt de partida de les noves troballes de partícules, que provocaren

tot el desenvolupament de la moderna física nuclear: i és que permet saber de quina classe són les partícules que provoquen la ionització: si a banda i banda de la cambra hi posem els dos pols d'un imant o les dues plaques d'un condensador, el camp magnètic o elèctric que s'hi produirà desviarà la partícula més o menys segons la seva massa, la qual, doncs, la podrem deduir per un senzill càlcul. El primer que va fer servir la cambra de Wilson a tot drap fou Patrick Maynard Stuart Blackett (1897-1974). Es va posar al cap d'estudiar a fons els xocs de les partícules alfa amb nuclis atòmics. Volia veure si observava allò que Rutherford havia anunciat el 1919 que les partícules alfa són capaces de "destruir" nuclis de nitrogen. De moment va comprovar que les partícules de vegades es desviaven, igual que ho fan les boles de billar en xocar, cosa que volia dir que no n'hi ha prou que xoqui per provocar la "destrucció" sinó que cal que ho faci tenint precisament una certa velocitat. Però si el nucli és tan petit i a més posem aquesta condició potser només una partícula alfa entre 100.000 produirà l'efecte esperat! Però Blackett no es desanima: acobla a la cambra de Wilson una cambra fotogràfica que treu automàticament les fotografies seguides una després de l'altra. És l'any 1924. Després d'haver

obtingut 23.000 fotografies, en les quals hi ha més de 800.000 trajectòries de partícules alfa, les analitza amb paciència infinita i... anuncia jiosament que n'ha trobat 8 que mostren sense cap mena de dubte aquella transmutació nuclear de Rutherford: la bifurcació que s'hi veu dona una trajectòria corresponent a un protó, arrencat del nitrogen i una altra corresponent a un àtom de massa 17 (un isòtop de l'oxigen); vol dir que la partícula alfa (de massa 4) s'ha encastat en el nitrogen (de massa 14) tot fent-li saltar un protó (de massa 1).

Després de Wilson hi ha hagut un altre invent que fa servir el fenomen invers al de la formació de la boira: un líquid escalfat fins al punt d'ebullició si s'expandeix fa bombolletes de gas al voltant de les partícules interiors que contingui, que també poden ésser ions; d'aquí ve la "cambra de bombolles" ideada per l'americà Donald Arthur Glaser (1926-...) el 1952, que dona imatges més nítides de la marxa de les partícules.

I encara se n'ha inventat un altre: la "cambra de guspines" que és un arranjament del comptador de partícules, de manera que piquets lluminosos mostren el pas de la partícula.

Francesc Nicolau
Professor de la Facultat de Teologia de Barcelona

Vida Creixent

Moviment cristià de gent gran

"Homes i dones s'adherien al Senyor per la fe, en nombre creixent" (Fets, 5,14).

ESTIMAR

Mai no és tard per estimar.

El món estima l'eficàcia: el cristià creu en l'eficàcia de l'amor.

Un cor net estima més i millor. El sofriment purifica però l'amor transfigura.

Una joventut egoista prepara una vellesa trista, però mai és massa tard per començar a estimar. Mai no és massa tard per experimentar el goig de l'amistat.

Mai no és tard per fer possible viure comunitàriament, amb un sol cor i una sola ànima..., com els primers cristians.

L'egoisme sempre és present en la vida i a la vellesa pot ser-hi quelcom més..., però mai no és tard per a començar a ésser un xic més generosos. Mai no és tard per fer el bé.

La joia d'estimar pot anar aparellada amb la joia d'envel·lir. Sempre fa bé recordar el que hom ha estimat i el que hom segueix estimant, malgrat tot el que vol neutralitzar el nostre amor.

Estimar és donar-se i alhora és descobrir tot allò que mereix ésser estimat. Mai és tard per descobrir un món curull de meravelles. Mai no és tard per evidenciar que l'altre és germà. Mai no és tard per posar de relleu les petjades de l'Amor infinit.

Estimar és anar fent camí..., tot caminant vers la infinitat de l'Amor. No hi ha jubilació per l'estimar.

El goig d'estimar s'acreu amb la joia de sentir-se estimat.

Lluís Antoni

Pregària per a un temps de vacances

Sense oblidar-nos dels que, per uns o altres motius, no podran potser fruit d'aquest temps, ben necessari per cert, i tot procurant de fer el que estigui al nostre abast per a proporcionar-los l'ocasió de fer-ho, sempre és bo de mostrar-nos agraïts pels dons rebuts del Senyor.

"Els salms han brotat d'unes situacions molt concretes i vitals", ens diu el P.H. Raguer en el seu llibre "Els salms". (Col·lecció "El gra de blat".)

Per això, davant una situació tan concreta i vital com pot ser el temps estival, en que se'ns permet de sentir-nos més a prop de la bellesa i de les grandeses i meravelles que Déu ha creat pel nostre gaudi, ens ha semblat oportú d'oferir-vos aquests fragments d'un dels salms, amb que l'Església lloa, regracia i implora els dons del Senyor, per si voleu fer-ne la vostra pregària d'admiració i d'acció de gràcies per l'esplendor i la majestat amb que se'ns mostra a través de tot el que ha creat.

Del Salm 103

*Beneix el Senyor, ànima meva.
Senyor, Déu meu, que en sou de gran.
Aneu vestit d'esplendor i de majestat,
us embolcalla la llum com un mantell.*

*Heu estès el cel com una vela,
i dalt les aigües us heu fet un palau.
Preneu els núvols per carrossa
i avanceu sobre les ales dels vents;
teniu els vents per missatgers,
el foc i les flames per executar les ordres.*

*De les fonts en feu brollar torrents,
que s'escolen entre muntanyes;
s'hi abeuren els animals feréstecs,
els cavalls salvatges hi apaguen la set;
a les seves ribes nien els ocells,
refilen entre les branques.*

*Que en són de variades, Senyor, les vostres obres,
i totes les heu fet amb saviesa.
La terra és plena de les vostres criatures.
Aquí teniu el mar, immens per totes bandes;
són in comptables els animals que s'hi mouen,
des dels més petits fins els més grans;
navegant el solquen els vaixells,*

*Quan envieu el vostre alè, reneix la creació,
i renoueu la vida sobre la terra.
Glòria al Senyor per sempre.
Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet,
ell que, si mira la terra, la fa tremolar,
si toca les muntanyes, s'hi aixeca foc i fum.*

*Cantaré el Senyor tota la vida,
cantaré al meu Déu mentre sóc al món.
Que li sigui agradable aquest poema-pregària,
són per al Senyor aquests cants de goig.
Beneix el Senyor, ànima meva!*

Si tu ets d'aquests...

—**Que estimen i valoren la vida:** La pròpia i la dels altres.

—**Que consideren l'edat com un tresor:** De valors que no minven ni es marceixen, sinó que s'acreen amb els anys.

—**Que creuen que els béns més valuosos són els de l'esperit:** No pas els que ofereix el consumisme i el mercadeig.

—**Que entenen que, en definitiva, allò que val més, és:**

La pau: Amb Déu, amb un mateix i envers els altres.

L'amistat: Desinteressada i noble, que ens fa estimar l'al-

tre pel què és i no pel que posseeix.

La solidaritat: Envers tothom i sense la qual, l'estimar fóra una paraula vana.

L'esperança: Entesa, no com una conformitat passiva i alienadora, sinó com la força que ens ajuda a conquerir un demà millor.

El coneixement de les realitats: Les del món que vivim, per tal de discernir-ne els "signes del temps" i, així, saber afrontar-les amb actituds i accions positives.

—**Que, per sobre de tot, és la fe en Jesucrist (viscuda en l'Església) la que:**

Ens anima la vida. (Jo.

11,25-26)

Ens il·lumina els camins.

(id. 9,5)

Ens fa descobrir tota la Veritat. (id 16,13)

Ens fa sentir units a Ell i fa que les nostres accions obtinguin plena eficàcia. (id. 15,5).

Potser t'interessa saber que...

"VIDA CREIXENT", hi ha i es promouen Grups, de 10 a 15 persones de seixanta anys per amunt, d'ambdós sexes, que unides per un anhel comú:

Comparteixen mútua-

ment llurs joies i esperances, preocupacions i problemes que els són afins, per raó de l'edat i les circumstàncies que l'hi són pròpies.

S'ajuden els uns als altres per un "Creixement constant en llurs vides, tant en els aspectes humans com espirituals.

Es reuneixen, un o dos cops al mes, en un lloc adient, escollit pels propis interessats. (Pot ser a una dependència cedida per la parròquia o alguna entitat o —si l'espai ho permet— en alguna de les seves pròpies llars.

Cada Grup de "Vida Creixent" és coordinat per un "animador", elegit d'entre llurs components, o bé per alguna persona competent i mereixedora de la confiança de tots els del grup, si això es considera convenient en el moment d'iniciar-lo. (El mateix moviment pot ajudar-hi).

Tot i que aquest és constituït per seglars, el fet de ser moviment d'Església ens permet comptar amb el consell valuós d'un sacerdot, —que per això duu el nom de Consiliari—, el qual també és qui presideix la pregària en la reunió del grup.

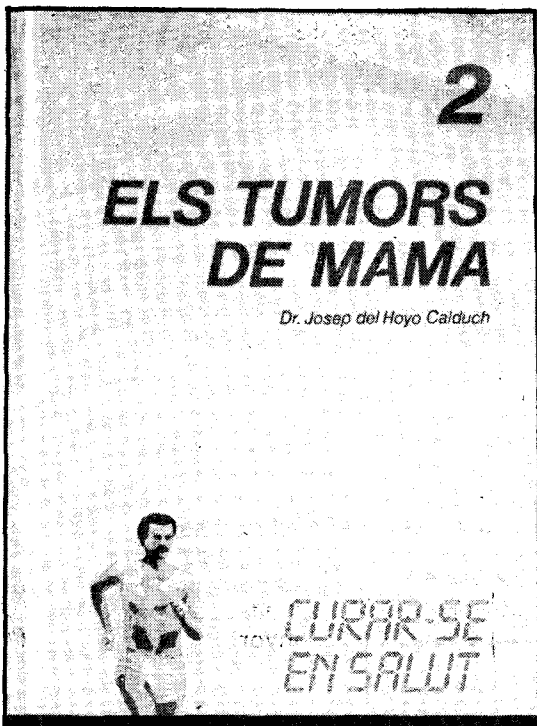
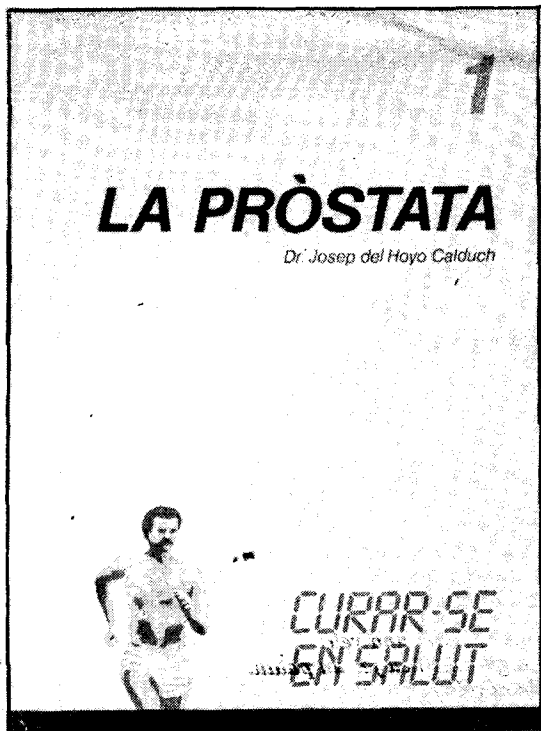
Anoteu, si us plau, i reserveu-vos aquesta data:

5 d'octubre, 1985 (dissabte, de 10 a 18 h.)

**(II^a TROBADA - ASSEMBLEA
de "Vida Creixent")**

Per conèixer qui som i refermar-nos en allò que som: cal que hi siguem tots!

LLIBRES

“Curar-se en salut” per escrit

Des de fa una colla de mesos cada diumenge al vespre, el públic veu a TV3 un programa de divulgació mèdica a l'abast del públic en general, però fet amb cura científica. Sistemàticament han aparegut a la petita pantalla, metges especialistes de cada matèria que han explicat una sèrie de problemes de la nostra salut i la manera de corregir-los. És a dir, s'ha plantejat la medicina preventiva. Per què qui no té, o ha tingut algun familiar amb la pressió alta, subnormals, problemes a la pròstata, tumors a la mama? Sobre aquestes coses, tan sols dites a tall d'exemple,

n'hi ha una llarga llista i el projecte editorial, tot seguint la programació televisiva, pretén tractar-ne la gran majoria d'una manera senzilla i planera, però sense abandonar el rigor científic. És a dir, amb les mateixes característiques que la programació televisiva. I com que la televisió té unes inportantes avantatges visuals, a qui és on s'intenta suplir amb abundants fotografies, dibuixos i gravats. Perquè sens dubte un llibre té aquests inconvenients davant la televisió, però té un avantatge fonamental: la seva prenitat. El llibre el tenim a casa i el podem consultar en qualsevol mo-

ment de dubte, mentre que la programació televisiva és fugaç. Fins i tot, sovint quan veiem aquest programa, o un altre d'interès, una interrupció ens impedeix veure completament el que ens interessa. Per això resulta especialment interessant i útil, i fins i tot, complementari per als qui ja han vist el programa televisiu.

Recomanem la col·lecció sencera la qual té tant èxit que és recomana sola. Per això dels primers volums, ja se n'ha hagut de fer segones edicions.

Ferran Camps

COSTUMS I TRADICIONS

Sant Hipòlit i els terrissaires

El dia 13 d'agost és sant Hipòlit, patró dels terrissers. Si la setmana passada relacionàvem els càntirs amb sant Domènec i sant Albert, era més pel contingut que pel continent. És a dir, ambdós sants feien l'aigua bona. Com els càntirs de Verdú, negres i ploraners que la conserven fresca.

De bell antuvi he d'explicar que mentre uns autors parlen d'aquest sant Hipòlit relacionat amb la terrissa com explicarem més tard, d'altres en donen el mateix dia una estampa d'un altre sant Hipòlit ben diferent.

Segons Dom Philippe Rouillard, fou un sacerdot romà que s'oposà al Papa en nom de la Tradició inaugurant la trista sèrie dels “antipapes”. Company d'exili del Pontífex —sant Poncià— a Sardenya, es reconcilià i veié clar els avantatges d'una Església unida per a fer front a les persecucions de Maximí. Ambdós moriren màrtirs. Aital versió concorda amb la del P. Cèsar Gallina, estudiós dels màrtirs dels primers segles.

El P. Justo Perez de Urbel i algun altre de menys categoria difereixen essencialment en molts aspectes, menys en el del segle (el III) i en el nom. El sant Hipòlit citat primer, hauria estat excarceller de sant Llorenç, el martiri del qual presencià i el colpí de tal manera que després de sebolir el seu cos, es convertí.

Per aquesta causa fou pres juntament amb una matrona i obligat a presenciar com aquesta era terriblement martiritzada. Després fou arrossegat lligat a la cua d'un cavall per damunt d'un abocador d'escòries i trossos de testos i terrissa mal cuita. Els Gois ho expliquen així:

“Davant Vós, martiritzaren / vostra dida cruelment, / vostra família innocent / a tota la degolla-

ren / i Vós per un lloc fragós / de cavalls sou arrastrat...”. Aquesta matrona, que segons els goigs era la dida del sant es deia Concòrdia.

La dienda popular explica d'altres coses relacionades amb el citat patronatge, però aquesta versió concorda, com hem dit, amb la d'alguns hagiògrafs. D'ací la devoció dels terrissers, que posen a les imatges del sant patró un atuell representatiu de la pròpia artesanía i que renoven cada any. Almenys encara es feia no en fa gaires.

Així, a Sant Julià de Vilatorrada (o de les Olles), una olleta o cassola, com els de Breda; els de Verdú i de Vilafranca del Penedès, un càntir; els de la Bisbal, un plat, els de la Quart, un cossioli; els de Figueres, un doll, i els de Miravet una gerra. És a dir, que “cada terra fa sa gerra” segons antigament deia el refranyer, corromput... per les guerres.

Encara que el dia del sant no es pot treballar, si s'escau en dissabte hom fa els ulls grossos car és tradició que havent estat creat Adam en dissabte, els qui treballen el fang tenen assegurat l'èxit en la feina. Sobre tal creació diu la dienda castellana: “Oficio noble y bizarro, / de todos es el primero, / porque manejando barro, / Dios fue el primer alfarero / y el hombre el primer cacharro”.

Pel que fa als altres dies de la setmana cal fer festa. Sinó, “per sant Hipòlit, la terra no pren i si pren, no cou, i si cou, s'escalfa, i si no s'escalfa, s'esquerda, un cop llesta la peça es desfà i es torna serradures”.

Esteve Busquets i Molas

MUSICA

Edmon Colomer dirigirà

l'Orquestra de Tenerife

Edmon Colomer, que ha triomfat recentment amb l'Orquestra Simfònica de Londres en el Festival de Granada, dirigirà les dues pròximes temporades l'Orquestra Simfònica de Tenerife, el 50è aniversari de la qual s'acompleix el vinent novembre. El director català, de 34 anys d'edat, titular de la Jove Orquestra Nacional d'Espanya, substitueix a Armando Alfonso, que ha estat al front de l'orquestra durant disset anys.

L'Orquestra Simfònica de Tenerife és una de les impulsores

de la Federació Nacional d'Orquestres no Estatals, en les que hi participen, a més, l'Orquestra Simfònica d'Astúries, la Ciutat de Valladolid, la Simfònica de Madrid (Orquestra Arbós), la de Bilbao i la Filarmònica de Gran Canaria.

Amb la incorporació de Colomer es pretén ampliar el seu quadre de músics de 42 a 56 anys, recorrent als intèrprets espanyols, i concretament canaris, que puguin recuperar-se de l'estranger.

MÚSICA AL VENDRELL

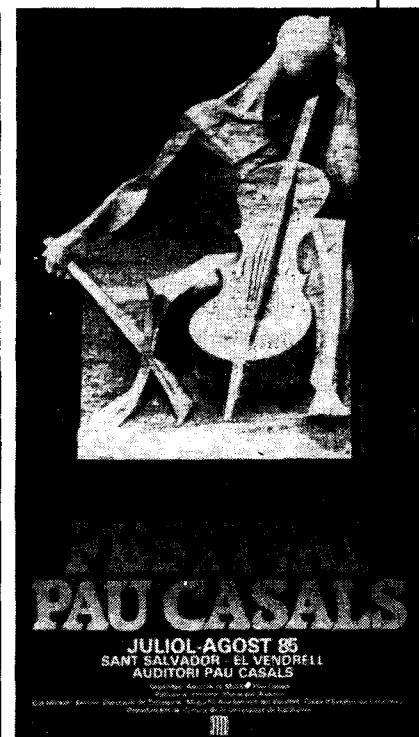
V Festival Pau Casals

El 23 de juliol se celebrà la inauguració de V Festival Pau Casals a l'auditori del mateix nom a la platja de Sant Salvador del Vendrell.

En aquest festival foren de gran interès les actuacions del flautista Jean Pierre Rampal acompanyat al clave per Denis Evesque, interpretant obres de música barroca.

El festival continuà amb excel·lents programes, en els quals intervingueren la Camerata Lysi de Suïssa, la soprano Victòria dels Àngels amb un recital de música catalana, la pianista Marta Dellanova, l'Orquestra Pro-Arte i el Cor Bach de Darmstadt que interpretaren la Missa en si de J.S. Bach; l'Orquestra de cambra de Hacquart d'Amsterdam, el violoncel·lista Radu Adulescu, interpretant Bach, el Gabriel Brass Ensemble de Londres i la Jove Orquestra Nacional d'Espanya.

La programació d'aquest festival ha estat de gran categoria i interès artístic. A més, la vida musical de la capital de la comarca del Baix Penedès es complementa amb dos interessants programes del cicle “Orgues de Catalunya” en el magnífic instrument de l'església parroquial del Vendrell; el primer amb l'Orador instrumental de Manresa i el cor Montserrat, amb Jordi Figue-

res a l'orgue. El segon amb l'organista Montserrat Torrent i el fagot Eugènia Sequeira interpretant música barroca. Amb dos recitals foren gratuïts.

Com es pot constatar, a les platges de la Costa Daurada hi ha una interessant activitat musical.

Ferran Camps

CUINA

Púding de macarrons

- 200 gr. de macarrons
- 25 gr. de mantega
- 4 ous
- 3/4 kg. tomàquets grans
- 1 ceba gran.
- 100 gr. formatge gruyère a làmines
- 50 gr. pernil de Terol
- 50 gr. formatge ratllat
- 150 c.c. de llet

Bulliu els macarrons amb força aigua i sal, durant uns 15 minuts, després renteu-los sota el raig d'aigua freda i escorreu-los.

Peleu i ratlleu la ceba, fregiu-la amb oli fins que tingui un bonic color daurat, afegiu aleshores 3 tomàquets ratllats, deixeu-lo coure uns minuts perquè es torni espès. La resta dels tomàquets, renteu-los, talleu-los a trossos i fragiu-los amb un raget d'oli, deixeu-los coure força estona fins que quedin com una melmelada espessa, passeu-los aleshores per un colador de tela metàl·lica i reserveu-los. Bateu els 4 ous com per una truita, barregeu-los amb el sofregit preparat, el pernil tallat a trossos, el formatge ratllat i la llet, tireu-hi sal i pebre i barregeu-ho bé amb els macarrons. Unteu amb mantega un motlle allargat, poseu en el fons un paper d'alumini també untat i ompliu-lo amb el preparat, intercalant les làmines de formatge de gruyère.

Poseu-lo a forn moderat una mitja hora, forn de baix i un quart d'hora, forn de dalt.

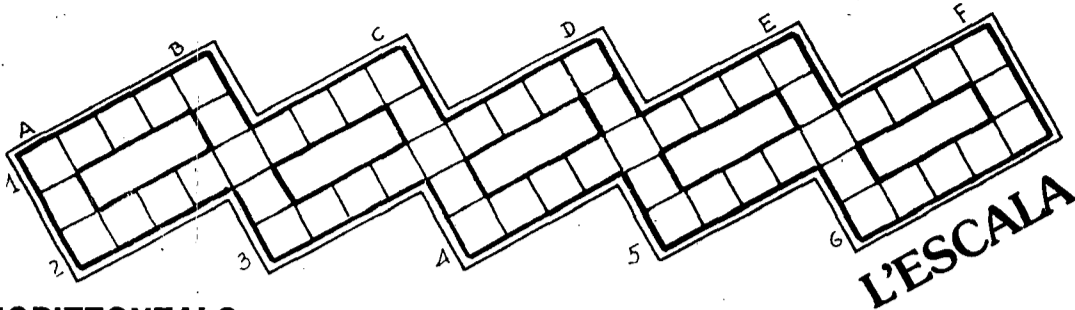
Aboque-lo sobre la plata de servir i cobriu-lo amb la salsa de tomàquets.

Maria Glòria Muntañola

ENCREUATS

Per Rosa Collell

Cal tenir en compte que cada cruïlla hi ha la mateixa lletra i que cada mot comença amb la lletra que acaba l'anterior i que la mateixa ja forma part del mot que segueix.

HORIZONTALS

1.- Diners. 2.- Fem. que va en pelegrinació. 3.- Alliberar (algú) de la pàtria potestat, d'una tutela. 4.- Absència total o parcial del pigment en un organisme. 5.- Massís muntanyós del municipi de St. Celoni, el nom prové probablement del color fosc que presenta als llocs alts tant pels materials geològics com per la vegetació —predomina l'alzinar. Anys enrera hi havia un poblet, ara només queda la Parròquia dedicada a St. Martí. És un dels principals miradors de Barcelona —la Vanguardia, any 1931— És un lloc molt bell. 6.- Contorn, vol perímetre d'una cosa.

VERTICALS

A.- Part superior del cos de l'home. B.- Riu del Principat. C.- Home d'edat avançada. D.- Fama. E.- Agrupació natural d'individus amb unes característiques pròpies. F.- Dret, rigid.

SOLUCIÓ:

F.- Ert.
E.- Etnia.
D.- Renom.
C.- Ancià.

VERTICALS

B.- Segre.
A.- Cap.

3.- Emancipar.
4.- Albinisme.
5.- Montnegre.
6.- Àmbit.

HORIZONTALS

2.- Pelegrina.
1.- Calés.

FILATÈLIA

Per Enric Graupera

El 18 de juny d'enguany, la Ciutat del Vaticà commemorarà el IX Centenari de la mort de Sant Gregori VII, amb una sèrie de segells, dos de format vertical i un d'horitzontal. Avui parlarem dels dos primers. Tiratge: 800.000 sèries completes. Mides: verticals 30 x 40 mm.; horitzontal, 40 x 30 mm. Dentat: verticals, 13 1/4 x 14; horitzontal, 14 x 13 1/4. Folis: 20 segells. Paper: blanc satinat. Estampat: multicolor, al buit i calcografia. Disseny: Patrizia Gabriele. A càrrec de l'Institut Poligràfic i Casa de la Moneda de l'Estat Italià.

El primer valor de 150 liras presenta una àguila presa d'un dels requadres de la porta bizantina de la Basílica de Sant Pau, a Roma. El de 450, presenta la figura del Sant Pare Gregori VII, amb tiara i en actitud de beneir.

PELEGRINS DE LA PARAULA

V PELEGRINATGE A TERRA SANTA

Del 30 d'octubre al 6 de novembre del 1985 aprofitant "el pont" de Tots Sants

Pelegrinatge preparat curosament pensant en la gent que no pot disposar de gaires dies laborables

ITINERARI:

Les tres regions de la Palestina dels temps de Jesús: Judea, Samaria i Galilea.

A JERUSALEM: Sant Sepulcre i Calvari, Sant Cenacle, Hort de Getsemani, Via-Crucis, Litóstratos, Església de les Nacions, Mesquides d'Omar i de l'Acsa, etc.

DES DE JERUSALEM, sortides a: Betlem, Betània, Betfagè, Hebron, Heròdiu, Ein Karem, Jericó, Mar Morta, Ein Guedi.

DES DE NATZARET: Cesarea marítima (zona romana i zona croada), Haifa, Santuari del Carmel, St. Joan D'Acra, Cafarnaüm, Benaurances, Tabgha, Natzaret, Primat de Pere, Tiberiades, Mont Tabor, Riu Jordà, Sebastia, Nablus, Prou de la Samaritana.

Preu:

Aproximadament 130.000 pessetes.

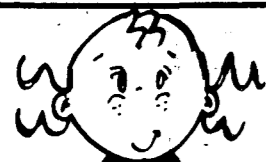

S'inclou:

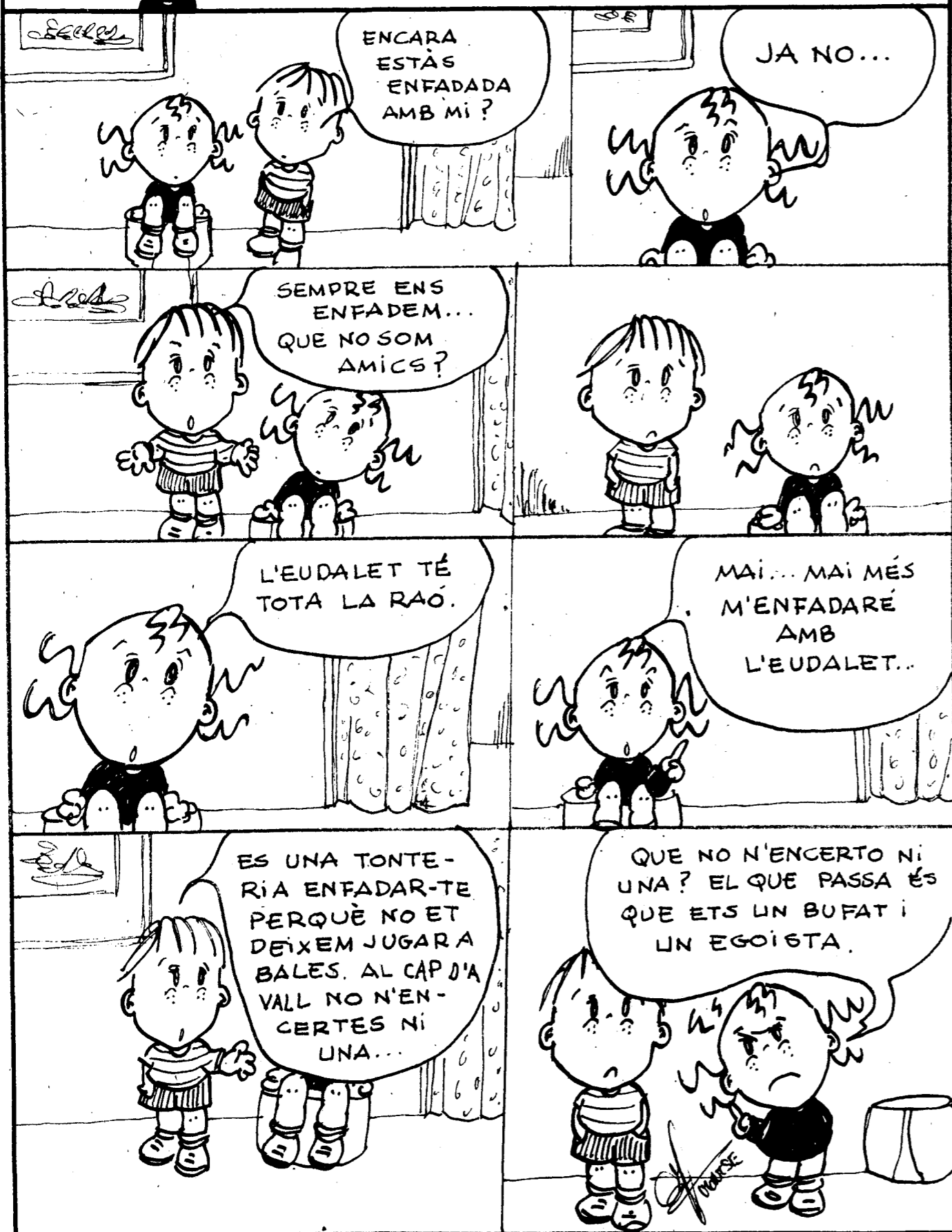
- Viatge avió.
- Pensió completa.
- Propines, autocar, visat, entrades i visites a museus i llocs d'interès, assegurances viatgers i equipatges i taxes aeroport.

Aquesta anada a Terra Santa volem que sigui per a tots els qui hi participin un autèntic pelegrinatge. Per això la pregària comunitària, la celebració de l'Eucaristia, la lectura puntual de l'Evangeli i l'assessorament durant tots els dies de la visita del Dr. Joan E. Jarque i Jutglar, director de "CATALUNYA CRISTIANA", ens hi ajudaran.

Per informació i inscripcions: "CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. - 08007 Barcelona, de 10 a 1 i de 4 a 6 (Srta. Maria Figueras). Tels. 215 27 39 / 27 84 / 28 05. La inscripció és oberta. PLACES LIMITADES. Reservat el dret d'admissió.

La Balduja

ENCARA ESTÀS ENFADADA AMB MI?

JA NO...

SEMPRE ENS ENFADEM... QUE NO SOM AMICS?

L'EUDALET TÉ TOTA LA RAÓ.

MAI... MAI MÉS M'ENFADARÉ AMB L'EUDALET...

ES UNA TONTERIA ENFADAR-TE PERQUÈ NO ET DEIXEM JUGAR A BALES. AL CAP D'UNA VALL NO N'ENCERTES NI UNA...

QUE NO N'ENCERTO NI UNA? EL QUE PASSA ÉS QUE ETS UN BUFAT I UN EGOISTA.

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA" ANY V N.º 266

Històries d'Eixerits

La mare de Jesús

Li diem "Mare de Déu", perquè Jesús és el Fill de Déu fet home. I ella fou la seva mare. De vegades,estic a casa i sento com la mare canta tot feinejant. Casa nostra, sense la mare, seria una casa trista.

De vegades penso que m'hauria agradat, ni que fos treient el nas per una finestra, veure la Mare de Jesús cantar i feinejar per la seva casa de Natzaret; veure com parlava amb Jesús i amb Sant Josep, amb les amigues i veïnes. M'hauria agradat poder seure prop d'ella, parlar-li, preguntar-li coses; i mentre em contestés, la miraria i la miraria. Devia ser una mare tan mare i tan maca!

El dia 15, festa de l'Assumpció, amb una colla de famílies hem organitzat una excursió a una Ermita. Sortirem del poble de bon matí. El mossèn també vindrà. Celebrarem l'Eucaristia, i nosaltres tocarem la flauta i cantarem. Després ballarem sardanes i farem un dinar al camp.

La mare diu que les noies i els nois d'ara la coneixen poc la Mare de Déu. I com que la coneixen poc, l'estimen poc. No ho sé.

Ara penso que, el dia de l'excursió, escoltaré bé les lectures i allò que expliqui el mossèn; m'imaginaré que vaig a la casa de Natzaret i parlo amb Maria, i li dic no sé què... i ella somriu, com ho fa la mare quan li explico coses...

Bé, felicitats a totes les Eixerides que es diuen Maria o Assumpció. Per molts anys, amigues!

L'Eixerit

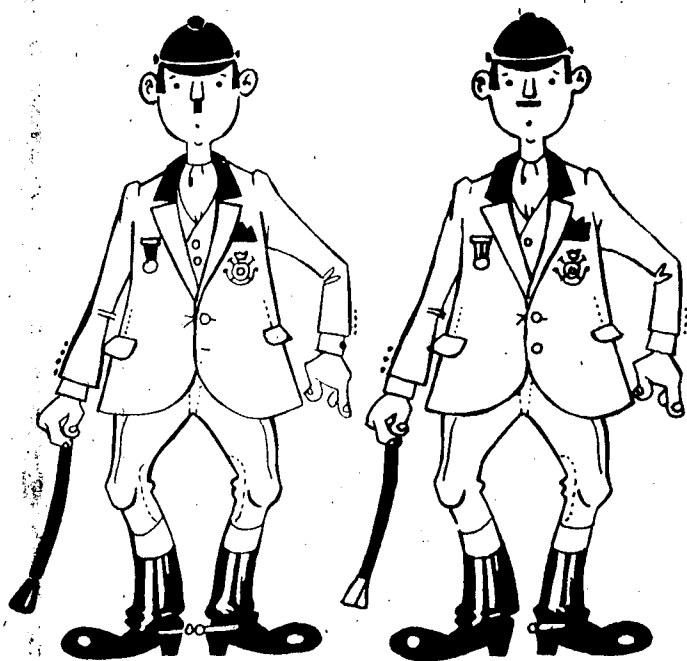
PUF!

PUF!

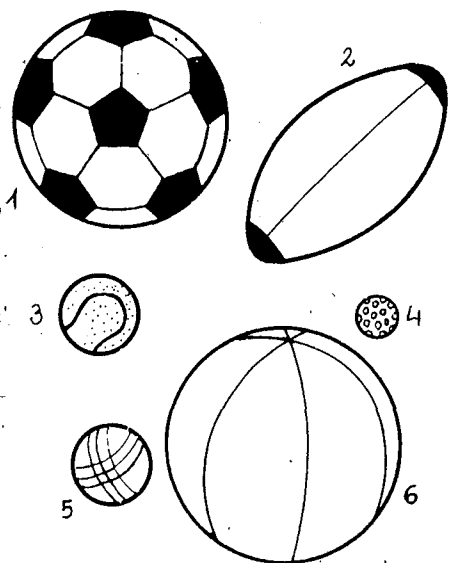
PUF!

ESTIC ASSAJANT FER CARA DE TENIR MOLTA CALOR PERQUÈ EL PARE EM COMPRI UN GELAT.

Entre aquests dos genets hi ha 10 diferències. Quines són?

Solució: Bigotis, botons de l'armilla, medalles, mocadors, botons americana, reforg del pantalon, final dreta, boto del puny esquerra, botons americana, reforg del pantalon, final de la fusta, espero.

A quin esport corresponen cadascuna d'aquestes pilotes o boles?

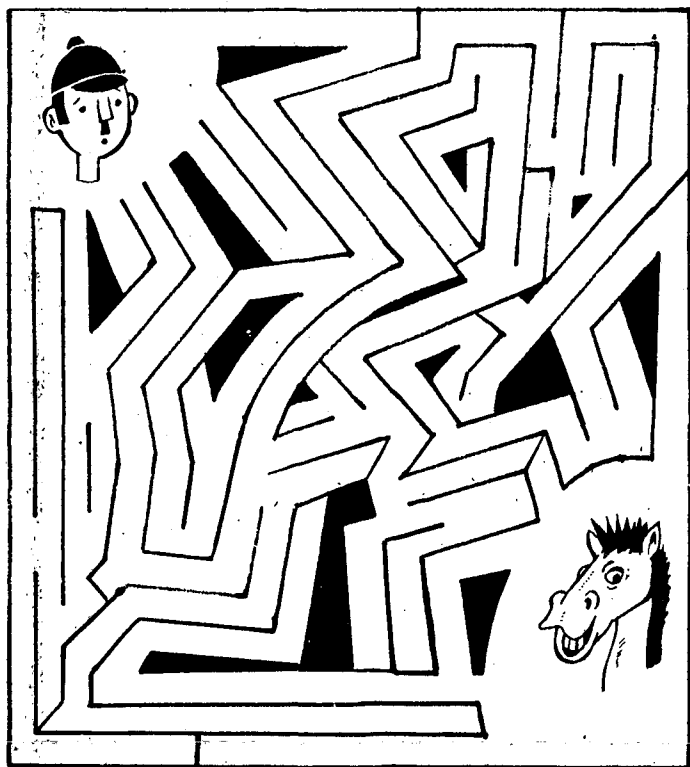
Solució: Futbol, rugby, tennis, golf, petanca, bàquet.

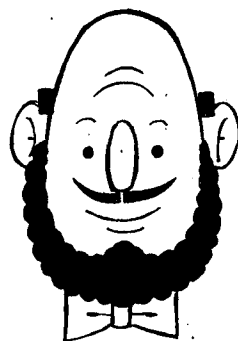
Jesús ens parla

Busquem l'Evangelí del diumenge: Evangelí de Sant Joan, capítol 6, versets del 41 al 51 (Jo 6:41-51).
 Reflexionem: 1. Tot el capítol 6è de Sant Joan és una meravellosa catequesi sobre l'Eucaristia. Quan la gent escolta Jesús que diu: "Jo sóc el pa baixat del cel", no entenen que parla de la seva Encarnació, és a dir, de que ell és el Fill de Déu fet home. El Salvador que havien anunciat els Profetes, és ell.
 2. Perquè ell és el Fill de Déu coneix perfectament el Pare. I aquells que l'escoltin i creguin també coneixeran Déu, el Pare. En tot allò referent a Déu, Jesús és el nostre mestre.
 3. Jesús amb la seva mort ha destruït la nostra, i amb la seva resurrecció ens ha donat la VIDA. Qui cregui en ell i s'alimenti de la seva Paraula i de la seva Eucaristia, li serà donada aquesta nova VIDA que ell ja viu en plenitud.

El mossèn

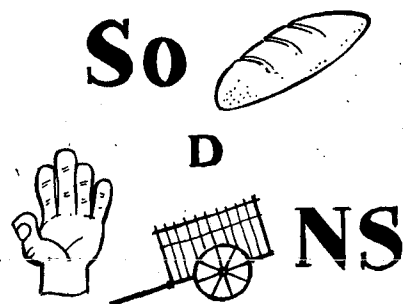

Per on ha d'anar el genet per arribar al seu cavall?

El senyor Ramon ha perdut la dona. On és?

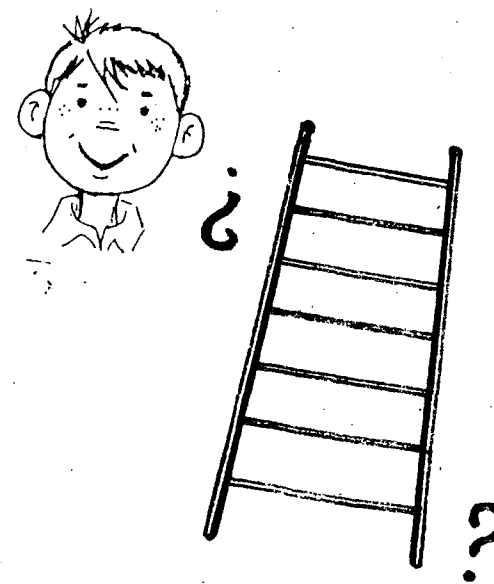
Què has menjat per sopar?

Solució: Sopa de macarrons.

Aquest nen vol baixar per l'escala, però no pot fer-ho si no arregla els graons esquerdatos. Pot fer-ho canviant una lletra de cada graó, però sempre el canvi ha de partir del mot inicial.

DE DALT A BAIX

- 1.- Via, lloc per on hom camina.—
- 2.- Referent o relatiu al gos.—
- 3.- Serra pre-pirinenca.—
- 4.- Fill d'Adam i Eva.—
- 5.- Acció d'assenyalar dia i hora.—
- 6.- Guaita, observa.—
- 7.- Simi especialment de cua llarga.—

SOLUCIÓ

- 1.- Camí.—
- 2.- Cani.—
- 3.- Cadí.—
- 4.- Cain.—
- 5.- Cita.—
- 6.- Mira.—
- 7.- Mico.—

DIUMENGE

16.00 Curt 1. 16.15 La pel·lícula del diumenge: "Safari a Malàisia". 18.00 Curt 2. 18.15 Switch: "El cas del cas robat". 19.15 Curt 3. 19.30 Casablanca: "La dona del mestre d'obres". 20.30 Curar-se en salut. 21.00 Telenotícies. 21.30 Dallas: "El guàrdia del meu germà". 22.30 Gol a gol esports. 23.30 Dimensió desconeguda: "El ninot". 24.00 Fi d'emissió.

DILLUNS

13.30 TV3, segona vegada: Gol a gol. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: "El repartiment". 19.35 Pobles de Catalunya: "Brafim". 19.50 Dibuixos animats. Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Informatiu cinema. 22.00 Cinema 3 - "L'ocell botxí". 24.00 Dimensió desconeguda: "Angoixa entre els núvols". 24.30 Fi d'emissió.

DIMARTS

13.30 TV3, segona vegada: "Hostes vingueren, que de casa...". 30 minuts. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: "Cinc dòlars per barril". 19.35 Pobles de Catalunya: "Sagàs". 19.50 Fes Flash. Cinema d'animació. Pobles i llegendes. Esports: HOQUEI GEL. Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Àngel Casas Show. 23.30 Estoc de Pop. 24.00 Dimensió desconeguda: "Un home nerviós en una habitació de quatre dòlars". 24.30 Fi d'emissió.

DIMECRES

13.30 TV3, segona vegada: Joc de ciència ficció. Curar-se en salut. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: "Tornar a començar". 19.35 Pobles de Catalunya: "Olvan". 19.50 Fes Flash. Cinema d'animació. Teatre. Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Magnum: "De Moscou a Maui". 22.20 Històries imprevistes: "L'atrapamosques". 22.45 Piano bar. 23.45 Dimensió desconeguda: "El senyor Dingle, el forçut". 24.15 Fi d'emissió.

DIJOUS

13.30 TV3, segona vegada: Informatiu Cinema. Àngel Casas Show. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: "Waterloo a Southfork". 19.35 Pobles de Catalunya: "Vilassar de Dalt". 19.50 Dibuixos animats. Snacker (3). Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Joc de ciència ficció. 22.00 L'orquestra roja: "Ha acabat el joc". 23.00 A tot esport. 24.00 Dimensió desconeguda: "Retorn a Dachau". 24.30 Fi de emissió.

DIVENDRES

13.30 TV3, segona vegada: A tot esport. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: "Barbacoa". 19.35 Pobles de Catalunya: "Sant Feliu de Codines". 19.50 Fes Flash. Cinema d'animació. Pobles i llegendes. Musical. Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 30 minuts. 22.00 Galeria oberta. 23.45 Cinema de mitjanit: "Escorxador núm. 5". 01.15 Fi de emissió.

DISSABTE

16.00 Avanç informatiu. 16.05 Veles al vent. 16.30 Dibuixos animats. 17.00 Viatgers: "Billy el nen i en milhomes". 18.00 Dibuixos animats. 18.15 La dona biònica: "L'amenaça dels missils". 19.00 La història de la aviació. 20.00 Wayne i Shuster: "La cremada de Roma". 20.30 El naturalista amateur. 21.00 Telenotícies. 21.30 Concurs: Tres i l'astròleg. 23.00 Pel·lícula: "Estic enamorat". 24.45 Fi d'emissió.

DIUMENGE

CIRCUIT ESTATAL

10.30 Concert. 11.00 Santa missa - El dia del Senyor. 12.00 Poble de Déu: "Les arrels de la nostra fe" (III). 12.30 Estudi Estadi - (Edició mati). 14.00 Això és increïble - Episodi 9è. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Heathcliff i Dingbat 16.00 El guerrer místic. Episodi 3. 17.00 Atletisme. 19.00 De 7 en 7. 19.30 Punt de trobada. 20.30 Curses de cavalls. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Mike Hammer: "La fugida del mort". 22.25 De la mà de... 23.00 Estudi Estadi. 23.30 Autorretrat - Luis de Pablo. 00.25 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El cotxe fantàstic - "El meu projecte de llei". 16.30 Pista lliure - "El riu". 17.20 Informatiu juvenil. 17.25 Hola, nois! 17.30 El planeta imaginari - "Aigua". 18.00 Barri Sésamo. 18.30 D'aquí cap allà. 19.00 Visca la tarda! 20.00 Consum. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari - 2ª edició. 21.35 El superagent 86 - "La filla del diplomàtic". 22.05 La cinquena dona - Episodi 2n. 23.00 Capitals culturals d'Europa - "Vaticà". 24.00 Telediari - 3ª ed. 00.20 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El cotxe fantàstic. 16.30 Objectiu 92. 17.00 Informatiu juvenil. 17.25 Hola, nois! 17.30 Els electrofollets. 18.00 Barri Sésamo. 18.30 Toros. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 L'home i la Terra. 22.05 La joia de la corona - "Companys de viatge". 23.00 Seqüències. 24.00 Telediari - 3ª ed. 00.20 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El cotxe fantàstic - "Ni una gota d'aigua". 16.30 Objectiu-92. 17.50 Hola, nois! 17.55 Informatiu juvenil. 18.00 Barri Sésamo - "L'arca de Noè". 18.30 Lletxa menuda. 19.00 Visca la tarda. 20.00 Dintre d'un ordre. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Sessió de nit - "Nòtre-Dame de París". 23.30 Els comptes clars - "Les multinacionals". 24.00 Telediari - 3ª ed. 00.20 Testimoni. 00.25 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT ESTATAL

11.00 Santa Missa. 12.00 Estudi estadi. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Llargmetratge "Sense un adeu". 17.10 El quiosk. 18.05 Els amics de la vall verda. 18.30 Generació 800. "La sang aixeta de la vida" i "El cometa Halley s'apropa". 19.00 Visca la tarda. 20.00 L'art de viure. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 El cos humà: "Dos cors que bateguen com un de sol". 22.05 Si ho sé no vinc. 23.00 En portada. 24.00 Telediari - 3ª ed. 00.20 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Sessió de tarda - "Ciutat de conquesta". 17.25 Hola, nois! 17.30 Scooby Doo - "Terror en el teatre". 18.00 Barri Sésamo - "L'amiga d'Espinete". 18.30 Nosaltes. 19.00 Visca la tarda! 20.00 Al galop. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Entre amics - "Personalitat". 23.05 Futbol. 01.00 Telediari - 3ª ed. 01.20 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT ESTATAL

13.20 Loteria Nacional. 13.30 Gent jove. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Lucky Luke - "Els rivals de Painful Gulch". 16.05 Primera sessió - "L'honrat gremi del robament". 17.40 Els savis - "Els jocs olímpics". 18.00 Documental. 19.05 De pel·lícula - "Les dones fascinants de Cabrera Infante". 19.40 L'equip A. 20.30 Un país de Sagitari. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Informe setmanal. 22.40 Dissabte cine - "Movie, Movie". 00.35 Comiat.

DIUMENGE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 Santa missa. 11.30 Miramar esportiu. 14.00 Recull informatiu. 14.00 Documental - "El món és d'ells", "Sorra i algues marines". 15.30 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.30 La ruta d'Orellana. 16.00 Atletisme. 17.00 Estrenes TV: "El retorn". 18.40 Tao-Tao. 19.05 L'any que vam néixer. 20.00 Jocs de la natura. 20.30 Els Budenbrook. 21.30 El Dominical. 22.30 Llargmetratge: "La nova terra". 01.10 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Jacky (El bosc de Tallac). Cap 20. 17.15 Planeta imaginari. 17.45 L'aventura dels catalans - "Malta". 18.00 El xou de la família Pera. 18.30 Pleitaguensam. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 Marxa. 19.30 Niels Olgersson. Ep. 24. 20.00 Cap a l'any 2000. 20.30 Especials. 21.35 Cicle: Clàssics del cinema francès - "Jo acuso". 23.30 Música i músics. 24.00 Últimes preguntes. 00.35 Telediari - ed. 4. 01.00 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Jacky - (El bosc de Tallac). Cap. 21. 17.15 Planeta imaginari - "Metamorfosi". 17.45 L'àvia cuina. 18.00 El xou de la família Pera. 18.30 Pleitaguensam. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Niels Olgersson. Cap. 25. 20.05 Temps moderns. 21.05 Coratge. Ep. 6. 21.30 Suspirs d'Espanya. 22.00 La duna mòbil. 23.00 Mozart - "Requiem", (últim episodi). 00.30 Telediari 4. 01.00 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Jacky - (El bosc de Tallac), ep. 22. 17.15 Rondalles. 17.45 La casa de Pagès (4). 18.00 El xou de la família Pera. 18.30 Pleitaguensam. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Niels Holgersson. Cap. 26. 20.00 Taula d'anuncis. 20.30 Amb les mans a la massa. 21.00 En la corda fluixa. 22.00 Jazz entre amics. 23.05 Tatuatge - "Només Veracruz és bonic". 24.00 Embòlic. Cap. 18. 00.30 Telediari 4. 01.00 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT CATALÀ

10.30 Santa missa. 11.30 Banner i Plafi 5-6. Dibuixos animats. 12.30 Musical. 13.00 Temes de Catalunya - Homes sense dones. 30 Dr. Caparròs, metge de poble. Cap 2n. "El mal de queixal s'encomana". 14.03 Comarques. 14.20 Miramar. 15.00 Planeta imaginari - Viatges (1-2). 16.00 Festival de Cantonigrós. 17.00 Teatre - "No és mai tard, si s'arriba d'hora". 18.30 Pleitaguensam. 19.00 Connexió amb Madrid.

DIVENDRES

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 La clau. 00.30 Telediari 4. 01.00 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 Dibuixos animats - Banner i Flapi. (7-8) 11.25 Vacances amb música. 12.15 Crear i viure. 12.45 Temes de Catalunya. 13.05 Els primers records - Jaumè Sisa. 13.30 Amor meu... que n'ets de tossut. 14.00 Recull informatiu. 15.00 Enric parada i fonda. 16.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

16.00 Estadi 2. 19.00 En paral·lel, els joves. 20.00 "Candlejas" - Escoles de Teatre. 21.00 La finestra electrònica. 22.35 Òpera - "Ernani". 01.05 Comiat.

Desitjo subscriure'm a:

Catalunya Cristiana

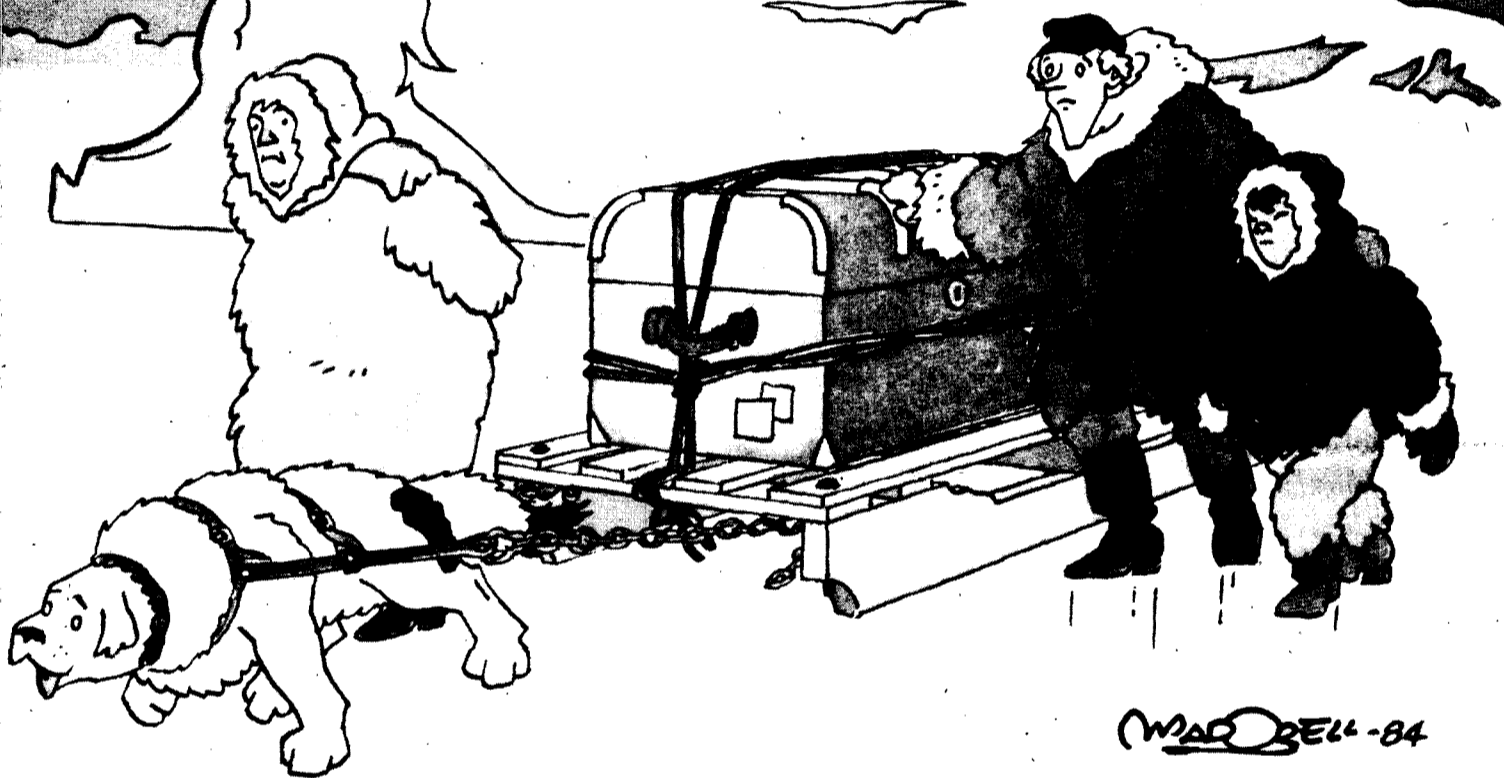
Redacció i Administració: c/ València 244, telèfon: 215 27 39.

Nom i cognoms
 Adreça
 Població D.P.

- Trameto les 2.500 ptes. per gir postal.
 - Incloc un taló barrat per aquest import.
 - Prego al Banc/Caixa.....
- Agència.....
 que se serveixi domiciliat aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibre/compte n.º.....
 Lloc.....Data.....

Signatura

EN MASSAGRAN al POL NORD

Col·lecció "MASSAGRAN"

Guió: Ramon Folch i Camarasa

Dibuixos: Josep M. Madorell

Volums publicats:

- Aventures extraordinàries d'en MASSAGRAN
- Aventures ENCARA MÉS extraordinàries d'en MASSAGRAN
- EN MASSAGRAN i el quadrat màgic
- EN MASSAGRAN al POL NORD

En preparació:

- EN MASSAGRAN i els negres

EDITORIAL CASALS

ESPECIALITZADA EN LLIBRES DIDÀCTICS

MATERNAL-PARVULARI-EGB-BUP

Casp, 79 - Tels. 245 72 03/04 - 08013 Barcelona